

Curierul Adventist

APRILIE 2020: LECȚII ÎN TIMP DE PANDEMIE + CREDINȚĂ ȘI LIBERTATE
ÎNTR-O LUME ÎN CRIZĂ + SCHIMBAREA LA FAȚĂ A PAPALITĂȚII
+ REGULI DE IGIENĂ PENTRU PREVENIREA INFECTĂRII CU VIRUSURILE RESPIRATORII
+ BABILONUL - IMAGINE POZITIVĂ + TIMPUL PARUSIEI ÎN CREDINȚA APOSTOLILOR

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

Credință

și

libertate

într-o lume în criză

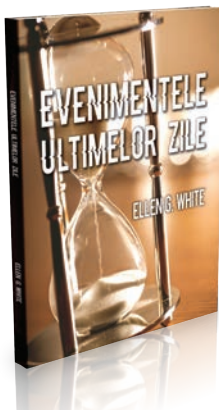
Curierul Adventist

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-L astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

Recomandările noastre pentru o vreme ca aceasta

Evenimentele ultimelor zile
Volumul de față îl ajută pe cititor să înțeleagă semnificația evenimentelor aflate în plină desfășurare.

Speranță dincolo de mâine
Știi pe cineva căruia îi e teamă de viitor? Sau pe cineva care nu știe încotro să se îndrepte? Fiecare capitol al acestei cărți conține numeroase mesaje încurajatoare.

Puterea Speranței
Puterea Speranței te va învăța cum să ai o viață reușită și plină de sens! Descoperă răspunsurile care te vor conduce pe o cale a păcii, a restaurării și a vindecării.

Anul XCVII, APRILIE 2020. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szasz; Consultanți: Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Ristea, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

LECȚII ÎN TIMP DE PANDEMIE!

In ultimele săptămâni, un nor întunecat s-a abătut asupra țării noastre și a acoperit cu umbra lui orânduirea vieții de zi cu zi. Fenomenul s-a amplificat nebănuț, cu o repeziciune pe care puțini au fost în stare s-o prezică. În umbra noului coronavirus, oamenii se simt nesiguri. Am fost obișnuiți să gândim că niciun necaz nu vine singur și ne e imposibil să anticipăm ce alte nenorociri însoțesc virusul asiatic. Despre puterea lui de a schimba economia și felul de viață s-a vorbit mult, dar cele mai importante lucruri le va spune viitorul.

În calea pandemiei, bisericile adventiste din țările afectate și-au închis porțile, așteptând ca lucrurile să se liniștească. Ceea ce putem face acum este să învățăm câteva lecții oferite de împrejurările de față.

Criza dezvăluie cât de mare este credința noastră

Doar când avem nevoie de ajutor ne putem da seama dacă avem prieteni adevărați, pe care ne putem baza la nevoie. În domeniul spiritual, lucrurile stau în același fel: încercările ne măsoară credința. Chiar acum, în aceste zile de îngrijorare și incertitudini, putem cunoaște măsura de încredere pe care I-o acordăm lui Dumnezeu și înțelegem mai bine care sunt lucrurile cu adevărat valoroase și prioritare. Avem ocazia să știm cât de profundă este relația noastră cu Dumnezeu și să înțelegem cât de slabi suntem fără ajutorul divin.

Deși orice încercare este o pricină de întristare și este firesc să evităm necazurile, înțelegem că o credință netestată nu are valoare. De aceea, apostolul Iacov își încuraja cititorii: „Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin felurite încercări, ca unii care știți că încercarea credinței voastre lucrează răbdare” (Iacov 1:2-4).

Și apostolul Petru avea încredere că, în ciuda greutăților, putem obține binecuvântări mai mari. El scria că adevărata credință este „cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc”. Prin urmare, încercarea ne mărește credința și aduce „lauda, slava și cinstea, la arătarea lui Isus Hristos” (1 Petru 1:7). Cu cât noaptea va fi mai întunecată, cu atât mai tare vor străluci stelele. Puterea lui Dumnezeu este făcută desăvârșită în slăbiciune (2 Corinteni 12:9).

Evenimentele pe care le trăim acum ne pot învăța multe lecții despre noi și despre calitatea relațiilor noastre. Ne putem cunoaște mai bine pe noi înșine și ne putem cunoaște așa cum suntem cu adevărat. Înțelegem mult mai ușor cuvântul înțeleptului, că „omul nu-și cunoaște nici măcar ceasul, întocmai ca peștii prinși în mreaja nimicitoare și ca păsările prinse în laț; ca și ei sunt prinși și fiii oamenilor în vremea nenorocirii, când vine fără veste nenorocirea peste ei” (Eclesiastul 9:12). De asemenea, Îl putem cunoaște mai îndeaproape pe Dumnezeu și puterea Lui. Cu cât noaptea este mai întunecată, cu atât stelele strălucesc mai tare.

Starea actuală ilustrează cât de rapid se poate schimba lumea

Advențiștii au crezut dintotdeauna că sfârșitul lumii este iminent. În fiecare generație s-au propus scenarii. Noi continuăm așteptarea și observăm

CUPRINS

3 Editorial

Aurel Neațu

Lecții în timp de pandemie!

6 Libertate religioasă

Credință și libertate

într-o lume în criză

13 Spiritual

Emilian Năiculescu

Îndreptățirea prin credință (V)

Ce înseamnă „Sola Scriptura”,

„Sola Gratia” și „Sola Fide”?

14 Reflecții

Pálffy Miklós

Schimbarea la față a papalității

16 Info

Criza coronavirus – Documente emise

de Uniunea de Conferințe a Bisericii

Adventiste de Ziua a Șaptea din

România în perioada 11-19 martie

2020

22 Sănătate

Constantin Dinu

Reguli de igienă personală și de grup

pentru prevenirea infectării cu viru-

surile respiratorii de tip gripal sau

coronavirus

25 Experiențe

Javier Moliner

Întâmplări pastorale (III)

Rosana și tâlharul

26 Teologie

Costel Gogoneață

Babilonul – imagine pozitivă

Figură masculină: Nebucadnețar,

robul lui Yhwh (II)

29 Teologie

Florin Lăiu

Timpul parusiei în credința

apostolilor

31 Pagina copiilor

Alina Chirileanu

Păstorul cel bun

atenți o succesiune de evenimente urgente care surprind societatea și o transformă de la o zi la alta.

Noul coronavirus a venit ca un hoț. Apariția lui nu a fost prevestită și extinderea lui n-a putut fi stopată de granițele statelor. Totuși, profeția indică evenimente de o amploare mult mai mare în viitor, care vor afecta starea de lucruri la un nivel fără precedent și într-un mod inimaginabil. Chiar și în aceste zile când trăim un scenariu pe care nu l-am mai văzut, ne păstrăm rezerva de a lăsa viitorul să ne surprindă într-un mod cu totul original.

Înțelegem mai profund puterea influenței personale. Un singur contact personal poate schimba o localitate, o regiune, o țară. Un singur om poate influența zeci și sute de mii de cunoscuți și necunoscuți. De fapt, viața noastră personală și cea de familie este schimbată într-un mod semnificativ de oameni pe care nici măcar nu îi cunoaștem.

Să ne rugăm lui Dumnezeu ca vestea cea bună a mântuirii să ajungă în toată lumea și învățăturile bisericii noastre să facă înconjurul lumii, pentru ca Evanghelia să fie dusă la orice făptură. Da, lumea este pregătită să comunice un mesaj într-un timp foarte scurt. Să ne rugăm Domnului pentru puterea Duhului Sfânt, care să-i îmbrace pe slujitorii Săi.

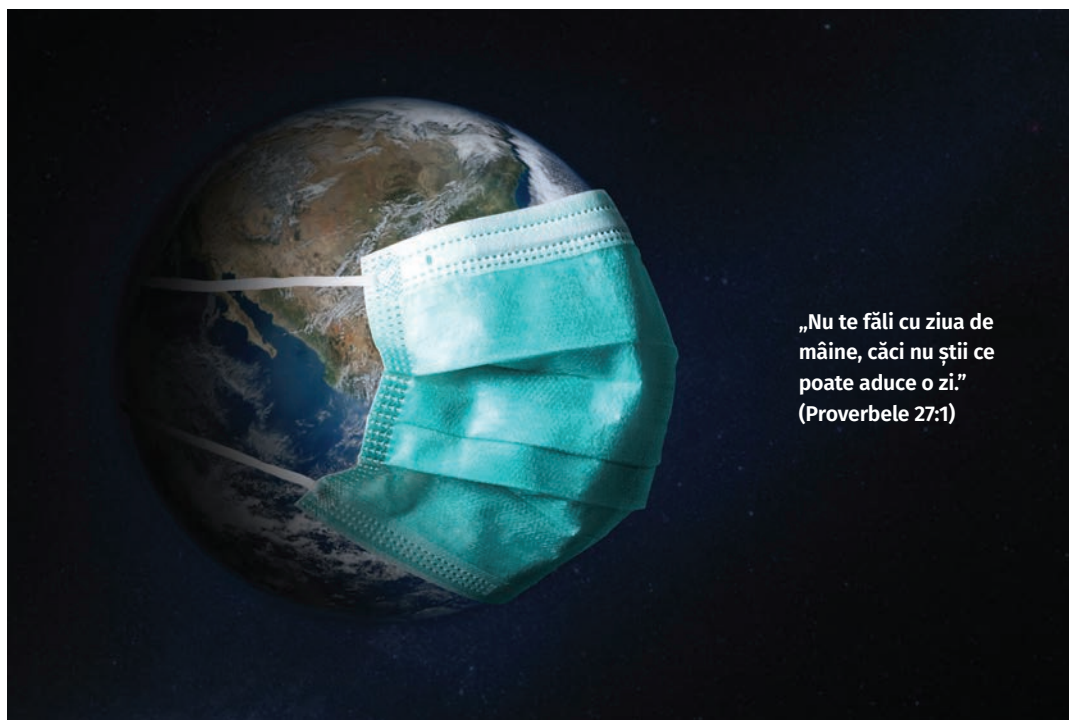
Trăiește sănătos!

Persoanele sănătoase sunt mai protejate, întrucât COVID-19 nu este atât de puternic încât să doboare un om sănătos. Coronavirus afectează în principal persoane cu imunitatea scăzută, ale căror trupuri sunt deja slăbite de boli cronice.

Lecția este cât se poate de simplă. Caracterele puternice, care au fost construite frumos de-a lungul vieții, vor reuși în lupta finală a credinței. „Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele în veac și în veci de veci” (Daniel 12:3).

Ei au clădit pe Stânca Veacurilor și când „a dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă” (Matei 7:25).

Pentru a birui în criza finală nu există soluții rapide. Imunitatea spirituală nu se câștigă la urgență. Nu poți deveni sănătos cu o pilulă, nu poți deveni matur spiritual într-o singură zi. Lupta credinței se dă clipă de clipă și, în contextul actual, avem ocazia să ne dezvoltăm maturitatea spirituală. „Dumnezeu nu Se lasă să fie batjocorit.” Ce seamănă omul, aceea va și secera. Cine seamănă în firea lui pământească va secera din

Biblia a prevăzut că „pe alocuri vor fi mari cutremure de pământ, foamete și ciume” (Luca 21:11). Isus a avertizat că „vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: [...] «Vremea se apropie»” (Luca 21:8). La fel ca în cazul războaielor, îndemnul este „să nu vă înspăimântați, pentru că întâi trebuie să se întâmple aceste lucruri. Dar sfârșitul nu va fi îndată” (v. 9).

În același timp, învățăm lecția că trăim într-o lume foarte mică. Un lucru petrecut în cealaltă parte a globului ne afectează atât pe noi, în România, cât și pe rudele noastre din diaspora. Viteza cu care circulă informațiile depășește viteza cu care circulă virusurile, iar viteza bolii depășește puterea noastră de a face față.

firea pământească putrezirea, dar cine seamănă în Duhul va secera din Duhul viața veșnică” (Galateni 6:7-8).

Cultivă calmul în mijlocul haosului

E normal să fim îngrijorați, dar nu este bine să lăsăm ca îngrijorarea zilei de mâine să ne cuprindă sufletul. În timp ce unii se stresează, alții sunt plini de optimism și transmit calm. Ca popor advent, să fim modele de echilibru, cumpătare și încredere. Să fim recunoscuți ca oameni ai lui Dumnezeu. Credința, speranța și dragostea să fie trăsăturile definitorii ale adventiștilor în aceste zile. Să îngrijim de cei săraci, de văduve și de orfani, de cei singuri și în nevoie. „Cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință (Galateni 6:10).

Vremurile ne oferă timp să cercetăm mai profund Biblia și să ne apropiem mai mult de cei dragi. Din 2 Cronici 15:4,7 învățăm că „în mijlocul strâmtorării” putem să ne întoarcem la Domnul, să Îl căutăm și să Îl găsim. „În vremurile acelea, nu era liniște pentru cei ce se duceau și veneau, căci erau mari tulburări printre toți locuitorii țării; [...] voi dar întăriți-vă și nu lăsați să vă slăbească mâinile, căci faptele voastre vor avea o răsplată.” În mijlocul frământărilor, să lucrăm pentru Domnul și pentru semenii noștri. El nu ne-a uitat și nu ne va părăsi. Iată promisiunea Lui: „Eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace, și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde” (Ieremia 29:11).

Vremurile grele nu ne scutesc de responsabilitatea pe care o avem. În data de 19 mai 1870, peste ținutul Noua Anglie din America s-a abătut un întuneric misterios, care a rămas în istorie cunoscut sub numele de „Ziua întunecată”. Episodul este relatat în cartea *Tragedia veacurilor*, în capitolul 17, „Vestitorii dimineții”. Judecătorul Abraham Davenport, din Connecticut, a rămas celebru prin răspunsul pe care l-a dat colegilor săi, îngrijorați că aceea era ziua judecății. El nu a fost de acord să amâne judecata și curajul lui se vede din replica cu care i-a convins că continue deliberarea. „Eu sunt împotriva amânării. Ziua judecății fie se apropie, fie nu este. Dacă nu este, nu există niciun motiv pentru a amâna judecata, dar dacă este, eu aleg să fiu găsit la datorie. De aceea, aș vrea să procurați candelă.” Exemplul lui este o lecție inspiratoare pentru timpurile noastre. Nimic nu ne poate absolve de datoria încredințată. Responsabilitatea noastră este cu atât mai mare în vremuri dificile.

„În ce privește responsabilitatea și influența noastră, noi vom da socoteală lui Dumnezeu, pentru că avem viața de la El. Aceasta n-o putem căpăta de la oameni, ci numai de la Dumnezeu. [...] Viețile noastre și toate facultățile noastre îi aparțin Lui. El ne poartă de grijă în fiecare clipă; El menține în funcțiune mașinăria vie; dacă am fi lăsați să o conducem noi o singură clipă, am muri. Noi suntem cu totul dependenți de Dumnezeu.” (*Lucrarea misionară medicală*, p. 275)

Să rămânem oameni

Experiența pe care o trăim este o lecție puternică pentru noi, copiii lui Dumnezeu. Să ne încredem în Dumnezeu și să le oferim celor apropiați dovezi ale credinței noastre. Nu doar să-i încurajăm și să ne rugăm pentru ei, ci să facem lucruri concrete, să arătăm că ne pasă. Lucrurile care altădată puteau fi percepute ca lucruri mici, astăzi pot fi privite ca fapte de eroism: să cumperi medicamente sau alimente pentru cineva, să împarți din bunurile tale, să ajuți un bătrân, o persoană cu vulnerabilități, iată doar câteva lucruri pe care am putea să le facem în perioada aceasta. Liderii bisericii, pastorii, ar trebui – respectând măsurile de igienă, de siguranță – să fie în prima linie, în primul rând, aproape de membrii bisericii, aproape de toți cei care sunt în nevoie. Este un timp în care suntem chemați să dăm dovadă de responsabilitate, de calm, de înțelegere, de conștientizare a vremurilor pe care le trăim, să arătăm respect față de cei de lângă noi. La finalul acestei perioade este important, atunci când vom trage linie, să privim în urmă și să constatăm că am rămas oameni. ■

„Noi cerem o minune, iar Dumnezeu ne îndrumă gândurile spre unele remedii simple. Cerem să fim păziți de molima care umblă în timpul nopții și care se furișează cu atâta putere în lume, dar apoi trebuie să conlucrăm cu Dumnezeu, respectând legile sănătății și ale vieții. După ce am făcut tot ce ne este cu putință, trebuie să continuăm să ne rugăm cu credință pentru sănătate și putere. Trebuie să consumăm alimente care vor păstra sănătatea trupului. Dumnezeu nu ne încurajează asigurându-ne că va face pentru noi lucrul pe care suntem în stare să-l facem singuri. Legile naturale trebuie să fie respectate. Noi nu trebuie să dăm greș în a ne face partea. Dumnezeu ne spune: «Duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur... Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea» (Filipeni 2:12,13).” (*Solii alese*, vol. 2, p. 200)

Aurel Neațu, președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

CREDINȚĂ ȘI LIBERTATE ÎNTR-O LUME ÎN CRIZĂ

1. Care au fost cele mai reușite evenimente pe care le-ați organizat pentru promovarea libertății religioase?
2. În ce fel activitățile Departamentului Libertate Religioasă îi pot ajuta pe liderii politici și religioși să îl cunoască mai bine pe Dumnezeu, nu doar să ne respecte drepturile?
3. Care considerați că sunt cele mai mari provocări din domeniul libertății religioase în anul 2020?
4. Ce credeți că ar trebui să facă fiecare membru al Bisericii Adventiste pentru a promova principiile libertății religioase?
5. Ce obiective și activități v-ați propus pentru anul 2020 în sfera domeniului libertății religioase?

 1. Privind retrospectiv, Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru grija Sa călăuzitoare. Nu pot decât să mulțumesc fiecărui membru preocupat de această lucrare, cât și colegilor care s-au implicat în toate acțiunile desfășurate de către Departamentul Libertate Religioasă din cadrul Bisericii Adventiste. Vreau să cred că toate evenimentele au avut importanța lor, însă consider că ar trebui amintite acțiunile „Uși deschise”, dar și conferința științifică „Demnitatea umană și libertatea religioasă”.

2. În general, noi luptăm pentru drepturile noastre. Așa ne-am format, așa am fost educați. Uneori devenim agresivi, alteori suferim în tăcere. Departamentul Libertate Religioasă își propune să-i educe pe credincioși pentru a face față provocărilor ce vor veni. În primul rând, vreau să demonstrăm o credință care ține exclusiv de Dumnezeu și de o relație personală cu El. Apoi, că în toate locurile în care te duce viața, ești ambasadorul Cerului. Un om al lui Dumnezeu va respecta, va dialoga, va ajuta pe semenul cu care vine în contact. Omul are și va avea valoare indiferent de apartenența politică sau religioasă. Va privi pe partenerul de dialog ca pe un potențial candidat al cerului, lucru pe care vrem să-l facem și noi atunci când intrăm în contact cu oamenii politici, indiferent de orientarea politică.

3. Provoacăările sunt personale și colective. În ce ne privește, cred că cea mai mare provocare este să oferim încredere și libertate. Există viziunea că la nivel personal deținem adevărul absolut, iar celălalt trebuie să ni se supună. La nivel colectiv, cu siguranță examenele programate în Sabat, situația activităților de serviciu în ziua de odihnă, cât și unele aspecte legate de vineri seara, atât ale elevilor, studenților, cât și la locul de muncă. Păzirea Sabatului rămâne cheia de boltă, urmată de aspecte ce țin de închinare, de dietă și servicii divine de înhumare.

4. Cred că fiecare membru al bisericii ar trebui să trăiască credința într-un mod consecvent și concret. Nu poți dialoga despre Sabat atunci când viața ta este compromisă în ceea ce privește comportamentul creștin. Apoi un credincios autentic se va informa corect – Biblia și Spiritul Profetic fiind autoritatea supremă. Un credincios autentic va evita manipulările și *fake news*. Deviza unui creștin este cel mai bine reprezentată în viața celor trei tineri trimiși în cuptorul cu foc. Dumnezeu poate să ne scape, dar dacă nu o va face, chiar și așa, noi rămânem credincioși.

5. Pe lângă obiectivele obișnuite fiecărui an și mandat, membrii Departamentului Libertate Religioasă din cadrul Bisericii Adventiste își propun să privească în istorie și să învețe consecvența înaintașilor. Istoria biblică și recentă ne obligă să facem această retrospectivă. Creștinismul nostru trebuie să fie autentic și cu valoare. Dorim ca acest departament să transmită identitatea biblică, autenticitatea și valoarea neschimbată a Legii morale. ■

Dragoș Mușat, președinte Asociația Conștiință și Libertate, directorul Departamentului Libertate Religioasă, Uniunea Română

1. Cu greu putem delimita un eveniment de altul prin prisma efectului avut în dreptul promovării libertății religioase. Fiecare eveniment specific acestei zone a lucrării noastre își are beneficiile lui, beneficii pe care numai cerul le poate evalua. Întrucât libertatea este percepută acum ca o stare de normalitate a societății, putem vorbi mai mult de consolidare decât de promovare în dreptul libertății religioase. Și cel mai bine putem realiza acest lucru prin exemplul nostru. Iar, aprofundând puțin, ceea ce pare să ne lipsească încă din perspectiva pe care o avem este faptul că nu doar majoritatea poate încălca drepturile și libertățile religioase ale minorităților, ci și minoritățile pot face abuzuri în acest domeniu.

2. Este un drum din care am parcurs doar câțiva pași, și aceia destul de firavi. Relațiile noastre cu liderii politici și religioși sunt puține și destul de slab consolidate. Sunt factori concreți care nu ajută sau chiar împiedică o dezvoltare puternică și de durată a acestor relații. Mutările pastorale, schimbările liderilor, atât la alegerile din comunități, cât și la cele de la Conferință, precum și o doză vizibilă de exclusivism religios care încă ne caracterizează constituie piedici concrete la care nu avem soluții viabile. Din aceste cauze și nu numai, suntem un factor cu slabă influență în zona liderilor societății noastre.

3. Crize precum cele determinate de terorism, în care religia ar fi percepută ca element cauzator, sau noile dimensiuni ale eticii și moralei societăților postmoderne pot determina oricând și repede luarea unor măsuri legislative de restrângere a libertăților religioase. Trebuie să fim conștienți că libertatea religioasă, așa cum este înțeleasă și practică acum, va suferi o serie de mutații. Este nevoie de un dialog interconfesional mai bine articulat pentru a preveni posibile acte normative care ne-ar

pune în dificultate. Trebuie să fim mai prezenți și mai vizibili în societate. Și să avem un caracter prin care să fim remarcați favorabil.

4. Fiecare dintre noi trebuie să recunoască și să respecte libertatea religioasă și drepturile celuilalt. Atât ale celui din altă biserică, dar mai ales și mai întâi ale celui din aceeași biserică. Există forme și manifestări de intoleranță a unora față de alții în interiorul bisericii. Cu mai mare ușurință decât ne imaginăm, propriile convingeri pot fi percepute ca fiind adevărul, tot adevărul și numai adevărul. Și de aici este doar un pas până la încercarea de a impune și celor din jur ceea ce eu percep a fi adevărul. Iar când convingerile personale sunt aceleași într-o anumită regiune sau comunitate, atunci forța colectivității va fi ușor folosită pentru a impune aceste convingeri. Și uităm că astfel încălcăm principiile libertății religioase.

5. Obiectivele sunt aceleași: să înțelegem că libertatea religioasă este un drept fundamental al omului și să ne formatăm gândirea în acest sens. Nu suntem în măsură să acordăm libertate, ea este dată de Dumnezeu tuturor. Noi trebuie doar să o recunoaștem și să o respectăm. Iar atunci când este cazul, să o apărăm.

Activitățile în domeniu, așa cum am spus în dreptul primei întrebări, sunt mai mult de consolidare. Libertatea există acum, dar poate fi în pericol să fie restricționată în viitorul nu prea îndepărtat. Și atunci suntem chemați să găsim soluții pentru a nu pierde ceea ce s-a câștigat atât de greu. ■

Dănuț Obăgeanu, directorul Departamentului
Libertate Religioasă, Conferința Banat

1. Evenimentele sunt frânturi din viața bisericii care marchează pentru o comunitate locală momentele de evaluare și consacrare. Cele mai de succes evenimente sunt cele în care dragostea lui Hristos s-a făcut simțită printre oameni. Din păcate, sunt puține astfel de ocazii. Cu toate acestea, sunt uimit de consacrarea, credința și interesul pe care tot mai mulți creștini le manifestă pentru afirmarea și apărarea principiilor pe care le-au adoptat în viața personală. Deși se observă o distanțare a invitațiilor speciali față de religii ca sisteme organizaționale, se observă în același timp un mai mare interes pentru autenticitatea relațiilor cu Hristos. Acest aspect a fost evidențiat atât pe parcursul pregătirii evenimentelor, cât și după ce acestea au avut loc. Astfel de

atitudini am întâlnit la unul dintre cele mai frumoase evenimente organizate pe 20 noiembrie 2019, la nivel național, în Republica Moldova, ca urmare a unui parteneriat stabilit în urmă cu șase ani între Academia Republicii Moldova și Asociația Conștiință și Libertate. Evenimentul a reunit peste 60 de profesori universitari, specialiști și cercetători din mediul academic, atât din România, cât și din străinătate și a avut rolul de a crea o fereastră de oportunitate pentru studiul problemelor de libertate de conștiință și religie în mediul academic și religios.

Asociația Conștiință și Libertate, în parteneriat cu Facultatea de Drept a Universității Ștefan cel Mare din Suceava, a oferit de asemenea, la 9 decembrie 2019, oportunitatea afirmării drepturilor fundamentale. Au fost

subliniate atât prin lucrări de cercetare, cât și prin opinii ale altor denominațiuni religioase, în mod special dreptul la libertatea de exprimare, dreptul la libertatea de conștiință și de gândire.

Cele mai mari satisfacții au fost aduse de întâlnirile organizate la nivel de județ odată cu apariția noului drept în legislația europeană, numit dreptul la protecția datelor personale. Întâlnirile zonale au fost animate de liderii comunităților locale, pastori și specialiști în problematica sensibilă din viața de zi cu zi a datelor cu caracter sensibil, precum apartenența religioasă. Întâlnirile au vizat consultarea și crearea unor mecanisme și proceduri privind respectarea dreptului la viață privată, crearea unei culturi de respect față de datele cu caracter personal și eliminarea angoaselor legate de legislația în domeniu.

2. Activitățile Departamentului Libertate Religioasă sunt un complex de proiecte și programe care, dincolo de oportunitățile de promovare a libertății religioase, ne conștientizează că drepturile consacrate și recunoscute prin tratate nu fac altceva decât să pună de comun acord îndatoririle și responsabilitățile pe care le avem fiecare, ca parte a comunității locale, indiferent de apartenența religioasă, filozofică sau politică. Libertatea este modul lui Dumnezeu de a ne spune că avem dreptul de a spune „nu” și de a alege. Implicațiile libertății religioase nu sunt legate intrinsec de ceea ce decid liderii politici, cât sunt de legate de libertatea pe care Dumnezeu ne-o oferă.

3. Problema cea mai mare este faptul că sunt anumite subiecte spinoase care trenează în domeniul libertății religioase pe termen nedefinit. Un gen de indiferență distructivă continuă să creeze atitudini discordante față de probleme apăsătoare ale creștinilor. Rapoartele SUA privind libertatea religioasă încă evidențiază probleme de încălcare a dreptului la gândire, conștiință și religie în România. Cu toate acestea, se constată o dezvoltare a maturității în gândire a creștinilor. Paradoxal, în același timp se simte o atitudine critică față de biserică și o indiferență apăsătoare față de problemele morale fundamentale care stau la baza oricărei comunități. Din păcate, pe fondul acestor atitudini, sunt tot mai evidente în viitor claustrofobia comunităților creștine, precum și formarea de bule informaționale, de multe ori false. Prejudecățile și stereotipurile devin mai puțin evidente, mascate de campanii de marketing cu scop nobil. În continuare, tratamentele preferențiale și discriminarea privind accesul echitabil la un loc de muncă, limitarea accesului în condiții egale la un loc de înhumare, vandalismul asupra unor cimitire, educația preferențială prin crearea unor mecanisme de inginerie socială sunt provocări cărora libertatea de religie ca drept va trebui să le facă față. Nu

în cele din urmă, înțelegerea greșită a evenimentelor și a legislației actuale poate să ducă la pierderea din vedere a faptului că Dumnezeu este la cârma istoriei.

4. Fiecare creștin trebuie să fie ancorat de spiritul care este în Hristos Isus, Mântuitorul lumii. Nimeni nu se poate ancora de Hristos fără a-L vedea în ucenicii și urmașii lui Hristos din zilele noastre. Biserica lui Hristos este o mișcare prin care fiecare ucenic contribuie în mod autentic la bucuria mântuirii. Ce altceva cere Hristos de la noi? Lucruri simple, de bun-simț, pe care părinții noștri le-au învățat, iar noi am ales să le urmăm prin declarația de mărturisire a credinței la botez.

5. Conștientizarea cât mai clară posibil a oportunităților de slujire a bisericii față de cei care împărtășesc alte opinii, dependența doar de Hristos și limitarea efectelor evenimentelor de tip balon, neverificate și neancorate în Cuvântul lui Dumnezeu. Într-o lume plină de *fake news*, ne dorim creștini autentici care să ofere oamenilor adevărul curat, fără amestecul omenesc. Pe baza acestui adevăr curat, credem că așteptarea împlinirii făgăduinței Lui nu este zadarnică. ■

Sergiu-Daniel Macovei, directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Moldova

1. Misiunea încredințată de Dumnezeu bisericii Sale îl are în atenție pe orice om, nefăcând vreo deosebire în funcție de responsabilitatea socială sau administrativă pe care acesta o deține. Astfel că, libertatea religioasă trebuie promovată către toate mediile sociale, deoarece reprezintă un factor esențial de menținere a contextului favorabil exprimării și trăirii credinței. Evenimente de tipul „Sabatul ușilor deschise”, organizate în comunități locale, au atras participarea reprezentanților administrației publice locale (primărie, poliție, pompieri etc.) și ai instituțiilor publice locale (școli, spitale etc.), precum și reprezentanții altor culte religioase. De asemenea, concertele organizate de către Biserica Adventistă au atras un public larg și au fost o ocazie potrivită de prezentare a valorilor individuale și sociale promovate de Biblie.

2. Obiectivul activităților Departamentului Libertate Religioasă vizează mandatul misionar încredințat de Domnul Hristos. Prin dialog, cunoaștere, oferirea diverselor cărți sau publicații, organizare sau participare la evenimente publice, implicare socială, toate fac cunoscute, în mod corect, valorile și practicile biblice susținute de Biserica Adventistă. Adevărul biblic prezentat verbal și atitudinal în toate aceste interacțiuni poate să fie folosit de Duhul Sfânt pentru a produce un interes crescut de a-L cunoaște pe Dumnezeu.

3. Pe de o parte, sunt provocări caracteristice segmentului de timp în care trăim – valorile morale biblice sunt atacate tot mai mult, atitudinile și acțiunile de extremă se dezvoltă și crește presiunea acceptării unor norme stabilite de societate, dar care încalcă principiile Scripturii. Pe de altă parte, există provocările specifice autohtone – cutumele și obiceiurile credințelor tradiționale, dificultăți în acceptarea diversității religioase și stabilirea unor drepturi sau responsabilități, în funcție de religiile majoritare.

4. Principiul fundamental rămâne afirmația Domnului Isus: „Tot ce voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți-le și

voi la fel” (Matei 7:12). Un alt principiu important este de a lucra proactiv – a preîntâmpina situațiile și nu doar de a interveni pentru soluționarea lor. Un credincios integru, dar iubitor de semeni, va avea o influență morală importantă în contextul menținerii libertăților religioase. Există și alte modalități de implicare. A cunoaște drepturile tale și a respecta drepturile celorlalți. A revendica drepturile personale cu atitudinea creștinească potrivită. A crea ocazii de a face cunoscute valorile și preocupările credinței adventiste, fără a leza sau ataca celelalte credințe și practici religioase. A iniția și a se implica în activități sociale individuale sau comune (împreună cu comunitatea locală), prin care este evidențiată dorința de a ajuta la soluționarea nevoilor semenilor sau ale societății.

5. Ne propunem să încurajăm programele și proiectele care comunică valorile și preocupările Bisericii Adventiste. Vom continua susținerea organizării programelor de tipul „Sabatul ușilor deschise”, care facilitează o bună și corectă cunoaștere a bisericii de către participanți. De asemenea, dorim să diversificăm modalitățile de informare a credincioșilor prin realizarea unui scurt ghid sau infografic cu privire la cadrul legislativ care apără drepturile religioase, precum și cu privire la căile de intervenție în cazul vreunei situații de discriminare religioasă. În colaborare cu instituțiile bisericii, în special școlile, încurajăm organizarea de evenimente destinate publicului neadventist, în cadrul cărora amintim preocuparea și activitatea bisericii pentru domeniul de educație, sănătate și familie. ■

Valentin Filimon, directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Muntenia

1. Aș dori să enumăr câteva perspective legate de activitatea acestui departament din zona noastră:

a. În primul rând, apreciez aportul acelor care au avut încredere să ne adreseze chestiuni legate de libertatea religioasă și mă refer aici la elevi, studenți sau diferite persoane care au avut probleme la serviciu. Cele mai multe situații au fost rezolvate prin Providența divină și, spre exemplu, felul în care la multe facultăți se programează examenele pentru a se ține cont de libertatea de conștiință și religie a studenților noștri este o mare realizare.

b. De asemenea, semnarea unui protocol între Facultatea de Drept din Craiova, în persoana domnului decan,

și Asociația Conștiință și Libertate pentru susținerea în diverse acțiuni este o chestiune care ne onorează. Ca urmare a acestui lucru, în ultimii ani, Facultatea de Drept din Craiova a avut un reprezentant de seamă la Conferința Științifică Internațională despre libertatea religioasă, care se desfășoară la Palatul Parlamentului.

c. Apoi, îmi amintesc cu plăcere de concertele desfășurate sub egida Asociației Conștiință și Libertate la Râmnicu Vâlcea și Pitești, acolo unde un numeros public a rezonat cu muzica bună și cu valorile pe care le promovăm.

d. Doresc să evidențiez și întâlnirile desfășurate la Slatina (la Centrul Cultural „Eugen Ionescu”), Alexandria

sau Peretu, unde s-au organizat programe în cadrul cărora oameni din zona administrativă, politică, religioasă și din domeniul dreptului au relaționat și au schimbat opinii despre ce înseamnă libertatea de conștiință și religie și care este modalitatea prin care putem să ne apărăm drepturile noastre în societate.

e. Nu în ultimul rând, doresc să menționez faptul că lucrarea de referință a departamentului, *Jurnalul Libertății de Conștiință*, a fost distribuit la unele biblioteci județene sau universitare, precum și oferit câtorva din persoanele publice sau din zona universitară din Craiova, Pitești, Râmnicu Vâlcea, Alexandria sau Târgu Jiu.

2. Departamentul nostru are ca scop să promoveze importanța demnității umane, să sublinieze valoarea liberului-arbitru și, de asemenea, să creeze conexiuni între persoanele din diferite domenii de activitate, astfel încât acestea să promoveze binele social și toleranța fundamentată pe principii morale.

În acest sens, organizând evenimente publice, conferințe, simpozioane, sau alt gen de întâlniri, factorii umani decidenți care sunt aduși laolaltă se pot cunoaște, pot relaționa și pot schimba opinii sau valori care să-i conducă mai departe în decizii pozitive pentru conservarea libertății de conștiință. Atunci când oamenii cu care interacționăm înțeleg aceste concepte și faptul că liberul-arbitru este darul lui Dumnezeu, în mod inevitabil pot intra în zona cunoașterii frumuseții lui Dumnezeu, în care își are originea tot ce este nobil și curat. Astfel că, pe acest tărâm al relației, pot fi schimburi de idei, se caută soluții la probleme concrete și, prin dialog, pot fi întâmpinate potențiale situații conflictogene.

Apoi, prin calitatea expunerilor și prin factorii umani implicați în desfășurarea unor programe (ex. conferințe în care se promovează muzica de calitate, mese rotunde etc.), invitații speciali pot intra în contact cu valori sănătoase și nobile ce aparțin zonei spirituale. Printre atâtea zgomote care sunt în societate, oamenii sinceri și inteligenți care ne înconjoară cunosc și pot să aprecieze un susur lin, o chemare către o dimensiune spirituală profundă a vieții.

De asemenea, calitatea publicațiilor noastre poate fi deschizătoare de drumuri și poate crea punți de legătură între persoane și personalități diferite, preocupate de spectrul libertății religioase și al demnității umane. Iar în acest domeniu consider că nu ducem lipsă de idei și materiale.

3. Acutizarea fenomenelor de intoleranță poate fi îngrijorătoare. Chiar dacă civilizația despre care considerăm că ne-a cizelat societățile este la cote înalte, încă înregistrăm atentate și probleme ce țin de libertatea religioasă și de conștiință (vezi atentatele petrecute în Germania sau Noua Zeelandă – 15 martie 2019 – acolo unde au fost uciși mulți oameni).

Apoi, putem vorbi de societățile din țările preponderent musulmane, unde se petrec lucruri dramatice, unde

creștinii sunt persecutați sistematic sau chiar uciși pentru credința lor (vezi țări precum Yemen, Nigeria, Iran etc.).

Pe lângă toate acestea, nu ne îngrijorează doar persecuțiile în sine, ci și escaladarea unei retorici a intoleranței, determinată și accentuată chiar de oameni politici influenți. Amintesc aici de declarația lui Recep Tayyip Erdoğan, președintele Turciei, care, vorbind de conaționalii și rivalii săi politici, spunea: „Noi suntem poporul. Voi cine sunteți?” Comentând acest limbaj, autorul cărții *Ce este populismul?*, Jan-Werner Müller, spune că în această declarație, revendicarea reprezentării exclusive nu este una empirică, ci întotdeauna clar morală. Așa se diseminează intoleranța, plecând de la simple declarații, unele exclusiviste (noi suntem cei mai buni, iar alții sunt răi, pentru că sunt diferiți) se poate ajunge apoi la atitudini de dispreț, infatuare și, de ce nu, toate acestea pot fi considerate fundalul pe care pot apărea oricând intoleranța și persecuția.

Și, nu în ultimul rând, putem vorbi despre țara noastră, aici unde, în ciuda clamatei apartenențe de două mii de ani la lumea creștină, încă se înregistrează cazuri de intoleranță față de minoritățile religioase și nu numai. Sunt destule mentalități rigide și lipsite de educație care creează și astăzi probleme minorităților religioase și nu numai!

În concluzie, pe lângă aspectele subliniate anterior, un alt mare pericol este acela de a rămâne imuni în fața unor provocări și insensibili față de nevoile semenilor care suferă din pricina libertății de conștiință, într-o expresie sumară, nepăsarea, lipsa de educație civică și indiferența sunt deplorabile și constituie un real pericol pentru o societate cu valențe morale.

4. Fiecare creștin sincer trebuie să fie permeabil la mesajul Evangheliei, care schimbă vieți și statornicește principii sănătoase. Ori acest scop nobil are drept cauză conexiunea spirituală realizată între un om și Acela care l-a creat cu demnitate și cu liberul-arbitru.

În acest punct al întâlnirii, după ce omul trăiește revelația spirituală, în mod inevitabil va deveni un model de gândire și de atitudine, un adevărat apostol al promovării libertății de conștiință.

Precum soarele trimite raze de lumină mai departe, creștinul sincer își va trăi credința într-un mod frumos și va influența pe semenii și societatea prin atitudine, vocabular, principii și valori. Creștinul este, prin chemarea lui, un purtător de standarde morale, un agent al schimbării. Fără această dimensiune socială, viața de credință a fiecărei persoane mărturisitoare a Domnului Hristos ar fi una uscată și goală. În acest sens, pentru că are o înțelegere biblică și profundă asupra vieții și societății, credinciosul adventist ar trebui să fie omul cel mai activ în a promova și apăra libertatea religioasă.

Mântuitorul a subliniat importanța toleranței și a accentuat libertatea de gândire a individului, contribuind la

bunăstarea vieții sociale, iar urmașul Lui trebuie să facă același lucru, într-un mod sănătos și responsabil.

5. Pentru anul în curs, îmi propun:

a. Să fiu prompt la fiecare solicitare din partea acelor care întâmpină probleme în spectrul libertății religioase (elevi, studenți și nu numai).

b. Să mă implic în organizarea unor evenimente publice prin care să fie diseminate în societate principiile pe care le avem, legate de demnitatea umană și libertatea de conștiință.

c. Să contribui la crearea unor conexiuni între persoanele din biserica noastră care lucrează sau studiază în zona dreptului, pentru cunoaștere și sprijin reciproc. În acest sens, o întâlnire cu acestea ar fi benefică și m-aș bucura să fie realizabilă în acest an.

d. Să interacționez cu diferite persoane publice din zona universitară, administrativă sau politică, oferindu-

le publicațiile noastre, și să le fac cunoscută activitatea departamentului.

e. De asemenea, mi-ar plăcea să organizez o întâlnire informală între pastorii din zona protestantă din Craiova, pentru cunoaștere și împărtășirea provocărilor misionare și din spectrul libertății religioase într-o lume secularizată.

f. Mai mult decât orice, într-o perioadă cu atâtea provocări, mi-ar plăcea să-mi aduc contribuția pentru ca fiecare credincios adventist să devină un promotor al libertății de conștiință și religie, un actor implicat în viața socială, nu un spectator anost. ■

Petre Niță, directorul Departamentului
Libertate Religioasă Conferința Oltenia

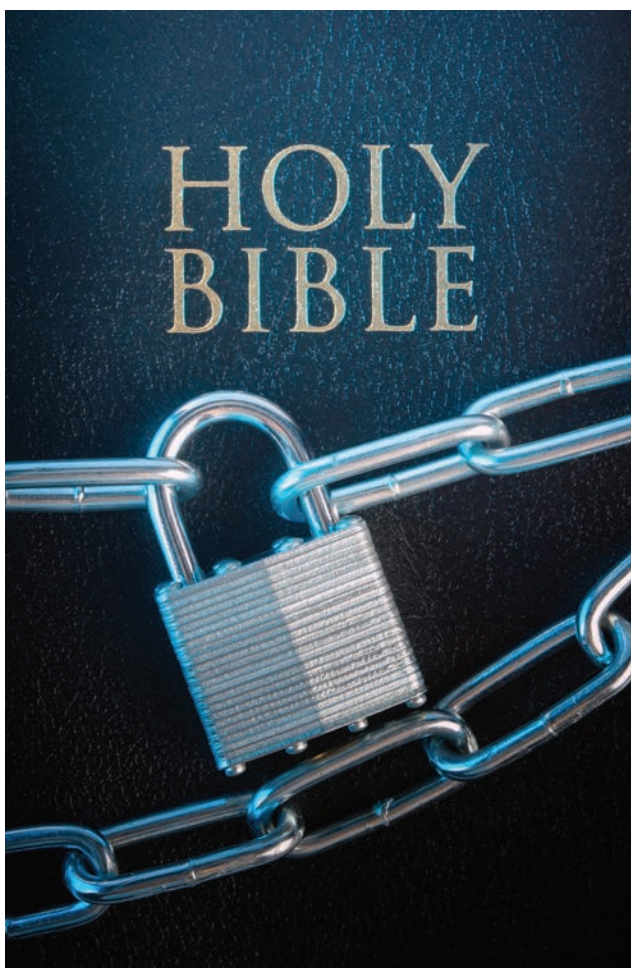

1. Din experiență am constatat că sunt foarte eficiente seminarele pe teme specifice prezentate în diferite biserici locale, însoțite de o sesiune de întrebări și discuții. Prezența de obicei a unui jurist la aceste sesiuni au clarificat aspecte specifice. Un alt eveniment reușit a fost organizarea unei dezbateri publice cu invitați din mediul academic, administrația locală, lideri confesionali, în Biserica Adventistă Speranța, din Cluj Napoca, la începutul lunii februarie a acestui an.

2. Deși evenimentele organizate în locații neutre atrag mai ușor participarea acestor lideri, cred că anumite evenimente organizate în bisericile locale oferă oportunități mai bune de a vorbi deschis și explicit despre Dumnezeu. De aceea, chiar dacă participarea în ultimul caz poate fi mai redusă, impactul spiritual asupra invitaților este mai mare. Pentru mulți este prima ocazie când participă la momentele de închinare ale unei biserici mai puțin cunoscute.

3. Se poate observa că, la nivel mondial, persecuția religioasă este în creștere, iar creștinii sunt în continuare cea mai persecutată religie. Deși țările cu democrații puternice par protejate deocamdată, este vizibil că, sub pretextul consolidării securității sau al instituțiilor statului, se pot infiltra anumite legi care să limiteze drepturile minorităților religioase. Cel mai recent caz este cel al Bulgariei, unde o lege de acest fel a fost stopată la limită.

4. În primul rând să-și trăiască la modul cel mai profund credința. Abia atunci reperele reale ale vieții de credință vor fi încercate și vor apărea ocazii de susținere a lor. În momentul în care o credință trăită va fi confruntată cu provocări, mai este nevoie și de curajul și fermi-

tatea de a lupta pentru libertatea de conștiință, care este un drept divin, nu doar un drept oferit de legile statului. Spun asta pentru că am avut și cazuri în care unele persoane au preferat să renunțe la lupta pentru libertatea lor de închinare pentru a nu „deranja” pe alții. Dar tocmai acest „deranj” ar fi fost o ocazie de mărturie deosebită.

5. Ne propunem o activitate intensă de educare și prevenire în acest domeniu. Ne-am propus să continuăm efortul de educare a bisericilor locale în ce privește principiile și provocările libertății religioase, modul cum să reacționeze în situații specifice. Vom continua evenimentele care implică activități cu liderii de la diferite niveluri, concentrându-ne în primul rând asupra localităților

reședințe de județ, dar și la nivelul localităților obișnuite. Ne dorim să inițiem o serie de emisiuni radio cu diverși invitați care să mențină interesul pentru publicul larg față de problematica libertății religioase. Un alt obiectiv este încurajarea unor întâlniri nepretențioase de cunoaștere a factorilor de influență la nivel local din domeniul religios, dar nu numai, cu scopul de a extinde sfera de relații a reprezentanților locali ai asociației. ■

Beniamin Anca, directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Transilvania de Nord

1. Departamentul Libertate Religioasă și Relații Oficiale organizează anual Conferința Științifică Internațională găzduită de Palatul Parlamentului. Acest eveniment a fost organizat în anul 2019 cu sprijinul departamentelor din fiecare Conferință a Bisericii Adventiste, inclusiv Transilvania de Sud.

Activitățile, prin interacțiunea colegilor pastori cu autoritățile locale la firul ierbii, sunt benefice pentru consolidarea unor relații favorabile cu primarii din diverse localități. Proiectul Cartea Anului (Biblia) pentru fiecare primar din zona Transilvania de Sud a fost demarat la sfârșitul anului 2019 – începutul anului 2020. Această inițiativă a favorizat promovarea și consolidarea climatului libertății religioase în diverse localități rurale sau urbane.

2. Considerăm că liderii politici și religioși pot să-L cunoască pe Dumnezeu în măsura în care sunt dispuși să-L vadă dincolo de aceste activități. Dimensiunea spirituală a activităților desfășurate va vorbi într-o măsură mai mare sau mai mică despre importanța și necesitatea ca, în mijlocul relațiilor interumane la orice nivel, să existe acea raportare fundamentală la Dumnezeu. Conținutul și caracterul demersului departamental vor favoriza această conștientizare prin spiritul, calitatea și buna organizare a evenimentelor și acțiunilor noastre.

3. Provocările în domeniul libertății religioase rămân o constantă în fiecare an în România. Aplicarea legislației în acest domeniu este în continuare o problemă nerezolvată în țara noastră. Se pare că intoleranța religioasă are două surse principale: pe de o parte există o generație de oameni care cultivă intoleranța prin faptul că aparține unei culturi religioase majoritare, iar pe de altă parte se ridică o nouă generație, care dezvoltă un soi de secularism cu caracter antireligios. Ambele generații tind să fie majoritare în țara noastră.

Astfel de situații vor genera în continuare manifestări de discriminare de natură etnică, religioasă ș.a. Acest lucru provoacă instituțiile care pledează pentru dreptul la libertate religioasă să fie mai active și vigilente în a promova, sub diverse forme și programe, nevoia de a respecta dreptul aproapelui la convingeri și crezuri religioase proprii.

4. Credincioșii pot promova principiile libertății religioase prin implicarea activă la nivel social și cultivarea de relații personale și publice de înaltă calitate. Aceasta este calea spre dărâmarea multor prejudecăți și decongestionarea acelor situații care au produs un blocaj în ceea ce privește relațiile și comunicarea cu autoritățile locale, dar și cu persoanele care au alte convingeri religioase sau nonreligioase. Proiectele misionare, sociale și educative ale bisericii locale vor fi, în acest context, apanajul acestor relații favorabile însoțite de către credincioșii bisericii locale.

5. Obiectivele sunt oarecum similare în fiecare an al activității departamentului: dezvoltarea unui climat relațional prielnic cu autoritățile locale și promovarea principiilor libertății religioase în teritoriu, în așa fel încât credincioșii adventiști, dar și alți credincioși din alte confesiuni să se bucure de dreptul fundamental la exercitarea credinței în Dumnezeu.

Ne propunem, prin proiectul misionar al anului 2020 – *Biblia pentru fiecare familie*, să construim poduri de comunicare cu semenii noștri și de conștientizare la nivel public, dar și personal. Avem convingerea că Biblia, Cuvântul scris al lui Dumnezeu, ne oferă libertatea deplină spre salvare deplină. ■

Mihai Miron, directorul Departamentului Libertate Religioasă, Conferința Transilvania de Sud

ÎNDREPTĂȚIREA PRIN CREDINȚĂ (v)

Ce înseamnă „Sola Scriptura”, „Sola Gratia” și „Sola Fide”?

In articolul anterior, am evidențiat aspectul de dar al neprihănirii prin credință. Față de un dar nu se pot lua decât două atitudini: acceptare sau refuz.

Un prim efect al acceptării darului neprihănirii prin credință cu toate componentele este faptul că toată slava omului este coborâtă în țărână, orice pretenții cu privire la merite sunt anulate. Darul neprihănirii prin credință produce eradicarea oricărei forme de mândrie spirituală. Astfel, ea produce ceea ce Biblia numește în limbaj figurat: „moartea eului”, „zdrobirea pe stâncă”, „moartea firii pământești” etc. Tocmai din acest aspect al îndreptățirii prin credință rezultă principiul SOLA GRATIA. Să explicăm puțin înțelesul celor trei principii redescoperite în timpul Reformei lui Martin Luther, cât și formele greșite în care sunt înțelese și aplicate.

SOLA SCRIPTURA

Acest principiu exprimă suficiența Bibliei în vederea obținerii neprihănirii de către om. Textul biblic cel mai concludent este 2 Timotei 3:16-17. Sfintele Scripturi conțin absolut toate învățăturile și informațiile necesare pentru restaurarea completă a desăvârșirii și a destoiniciei omului.

Unele biserici creștine adaugă textului biblic Tradiția, pe care o ridică la același rang de autoritate. Alții, iarăși, reduc Biblia doar la Noul Testament, deși este evident că Pavel se referea atât la Vechiul Testament (Biblia pe care o foloseau apostolii), cât și la Noul Testament, care era pe cale de elaborare. Unii susțin că nici tot Noul Testament nu este necesar, ci doar ce a urmat după crucificarea Domnului Isus (pentru că jertfirea lui Isus marchează sfârșitul Vechiului Testament). Biblia pentru vremurile noastre este ceea ce este conținut de la Faptele apostolilor la Apocalipsa. Absurditatea este evidentă, nu merită să fie comentată.

SOLA GRATIA

Acest principiu exprimă faptul că omul nu are absolut niciun fel de merit nici în privința primirii neprihănirii, nici a trăirii concrete a neprihănirii: totul îi este dat. El este doar un beneficiar și un utilizator al acestor daruri. Singurul „merit” al omului ar fi faptul că a acceptat darul și că se folosește de el. Mai ales în rândurile bisericilor protestante și neoprotestante, acest principiu a ajuns să fie interpretat ca însemnând o atitudine de îngăduință, un grad de toleranță, o scădere a exigenței din partea lui Dumnezeu. Dar Biblia arată că Dumnezeu manifestă toleranță ZERO față de pă-

cat („Însă dacă cel neprihănit ... săvârșește nelegiuirea ..., s-ar putea să trăiască el oare? Nu, ci toată neprihănirea lui va fi uitată, pentru că s-a dat la nelegiuire și la păcat; de aceea va muri în ele.” – Ezechiel

18:24), exigență absolută în privința respectării CELOR ZECE PORUNCI („Căci cine păzește toată Legea și greșete într-o singură poruncă se face vinovat de toate.” – Iacov 2:10), dar oferă iertare absolută, indiferent de gravitatea și de numărul păcatelor, celui care își recunoaște vinovăția, cere iertare și își schimbă conduita („Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.” – 1 Ioan 1:9).

SOLA FIDE

Acest principiu arată că atât primirea neprihănirii prin credință, cât și trăirea efectivă a neprihănirii se fac printr-o încredere totală în Dumnezeu. Concret, înseamnă că omul crede că a fost iertat pe deplin și crede în faptul că, prin puterea lui Dumnezeu, va învinge ispitele care îl atrag împingându-l spre păcat.

Unii înțeleg eronat acest principiu. Pe baza textului biblic: „Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit”, din Faptele 16:31, unii cred că simpla acceptare verbală a existenței lui Isus este suficientă în vederea mântuirii, deoarece trăim în dispensațiunea harului. Dar, în cazul acesta, și demonii ar trebui să fie mântuiți, deoarece și ei cred și sunt mult mai convinși decât orice om de existența Domnului Isus.

Ioan Botezătorul le cerea candidaților la botez: „Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră” (Matei 3:8).

Aceeași condiție o pune și Pavel: „Ci am propovăduit întâi celor din Damasc, apoi în Ierusalim, în toată Iudeea, și la neamuri, să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, și să facă fapte vrednice de pocăința lor” (Faptele 26:20).

În cazul convertirii temnicherului și a familiei sale a avut loc mai întâi o instruire din Biblie. Iar faptele vrednice de pocăință sunt evidente: „Și i-au vestit Cuvântul Domnului, atât lui, cât și tuturor celor din casa lui. Temnicherul i-a luat cu el chiar în ceasul acela din noapte, le-a spălat rănilor și a fost botezat îndată, el și toți ai lui” (Faptele 16:32-33). Faptul că temnicherul le-a spălat rănilor lui Pavel și Sila, rănilor provocate și de el, spune totul cu privire la calitatea pocăinței sale. ■

**PRINCIPII
REDESCOPERITE
EMILIAN
NICULESCU**

Emilian Niculescu este pastor pensionar.

SCHIMBAREA LA FAȚĂ A PAPALITĂȚII

**ÎN URMA CONCI-
LIULUI VATICAN II,
CATOLICISMUL A
REUȘIT SĂ CÂȘTIGE
ÎNCREDEREA LUMII
RELIGIOASE ȘI
SECLARE DEOPO-
TRIVĂ, SUGERÂND
O SCHIMBARE REA-
LĂ DE PARADIGMĂ.**

Secolul XXI va fi religios sau nu va fi deloc”, conform afirmației atribuite lui André Malraux. Cu tot progresul secularismului și ateismului militant din secolul XX, religia organizată a supraviețuit și încearcă din răputeri să-și facă vocea auzită, deși sunt din ce în ce mai puțini oameni dispuși să o asculte. Spre exemplu, în primăvara anului 2013, când parlamentul francez urma să ia în discuție legalizarea căsătoriilor homosexuale, peste un milion de catolici au ieșit în stradă pentru a protesta. În Statele Unite, protestanții au un cuvânt important de spus în alegerile prezidențiale. Să nu mai vorbim de cele trei continente, Asia, Africa și America de Sud, unde religia este parte importantă din viața zilnică. În ceea ce privește religia organizată, locul de frunte este ocupat de departe de catolici. Este aproape uimitor cum o mașinărie atât de mare și veche poate fi menținută funcțională de atât de mult timp.

Schimbarea: Conciliul Vatican II

În contextul lumii moderne, Biserica Catolică a înțeles că, dacă dorește să rămână un factor de luat în seamă, trebuie să introducă schimbări suficient de mari încât să convingă un public care nu mai este obedient autorității ecleziastice și nici nu se mai teme de amenințările vreunui inchișitor sau de bulele de excomunicare emise de Vatican. Datorită faptului că lumea a evoluat, biserica a fost constrânsă să iasă din văgăunile superstiției arogante ale Evului Mediu întunecat. Un pas important în direcția aceasta a fost făcut în anul 1965, când s-a încheiat Conciliul Vatican II. Conciliul a deschis larg porțile bisericii către lume, a recunoscut că multe elemente ale adevărului există în afara granițelor sale vizibile, a accentuat folosirea Bibliei în liturghie și a chemat laici și clerici la studierea ei, a afirmat libertatea religioasă și a adus Biserica Catolică în ecumenism.

Multă lume, de la analiști politici până la teologi, a văzut în această manevră o schimbare reală de paradigmă chiar în fundamentele Bisericii Catolice. În urma conciliului, catolicismul a reușit

să câștige încrederea lumii religioase și seculare deopotrivă. Oamenii au început să privească cu entuziasm cum, în timpul pontificatului lui Ioan Paul al II-lea, instituția papală este transformată într-un apostolat internațional care proclamă pacea în lume, critică abuzurile comunismului și devine apărătorul săracilor, al orfanilor și al milioane de africani aflați în pragul inaniției. Gestul papei cu ocazia vizitei sale în închisoare, când l-a iertat pe Ali Ağca, care l-a împușcat de patru ori în încercarea de a-l asasina, a adus lacrimi în ochii publicului. Nu a trecut mult timp până ce pana teologilor s-a pus la lucru și au afirmat nașterea unei noi ere a schimbării în Biserica Catolică. Interpretările protestanților, vechi de 500 de ani, care vedeau în papalitate fiarele demonice din profețiile apocaliptice, au fost clasate și subit au fost scoase din curriculumul universităților ca fiind depășite de noile realități. Papa, în cel mai rău caz, a devenit un bătrânel drăguț cu perii albi, care vorbește pe un ton melodios despre cum să ne iubim unii pe alții. Pon-

tificatul papei Francisc încoronează cu un succes nemaiîntâlnit până acum eforturile catolicilor de a șterge trecutul întunecat și scandalurile sexuale și de corupție din conștiința publicului. Conform unui sondaj efectuat de WIN/Gallup International, Francisc I este cel mai popular lider al lumii, surclasându-l pe președintele Statelor Unite și pe alți lideri influenți importanți.

O schimbare formală

Este incontestabil că o schimbare a avut loc la Vatican. Dacă însă această schimbare alterează profund fundamentele bisericii sau este doar de suprafață, necesită câteva argumente clare. Este extrem de important de înțeles că Biserica Catolică a comis cele mai odioase crime împotriva umanității *din cauza unei teologii* care a împins-o în direcția aceasta. Întrebarea la care trebuie găsit un răspuns nu este dacă *Biserica Catolică s-a dezis de faptele criminale, ci dacă biserica s-a dezis de filosofia ei de a fi, deoarece, dacă răspunsul la prima întrebare este „da”, dar la a doua întrebare este „nu”, atunci avem de-a face cu o falsă schimbare.* Din păcate, oamenii nu sunt interesați de aspectul determinant și se limitează la aparențe.

În primul rând, schimbările aduse de Vatican II survin în momentul în care vechea față arogantă și pioasă a catolicismului este depășită de lumea modernă. Cu alte cuvinte, biserica, văzându-se neputincioasă în fața noilor realități politico-sociale, se vede silită să adopte schimbări dacă nu vrea să se scufunde în irelevanță. Un exemplu important arată hotărât spre această nevoie. Cu doar 50 de ani înainte de Vatican II, ideea intoleranței religioase și cea a cenzurării presei erau predominante în catolicism. Papa Leon al XIII-lea chiar a condamnat libertatea religioasă prin bula *Testem benevolentiae nostrae*, în 1899. Între timp, istoria s-a răzbunat și, în 1948, a fost adoptată *Declarația Universală a Drepturilor Omului* de către ONU. În contextul acesta, ambițiile arogante ale bisericii-stat de la Vatican păreau pure fantezii. De aceea Vatican II adoptă declarația *Dignitatis humanae*, prin care afirmă libertatea religioasă, însă declarația nu este un produs al cercetării teologice, ci o manevră politică menită să păstreze biserica în limitele rezonabilului în lumea modernă și liberă.

Declarațiile Bisericii Catolice de asumare și regret pentru trecutul criminal au fost emise cu mult timp după consumarea faptelor, în martie 2000, de către papa Ioan Paul al II-lea. Însă scuzele au fost superficiale și generale, nu s-au

amintit nume și instituții concrete. Papa a prezentat aceste scuze fiind silit de istorie, și nu de remușcări. Pe de altă parte, există și afirmații la nivel înalt care apără procesele măsluite de Biserica Catolică. Cardinalul Ratzinger, într-un discurs la Universitatea „La Sapienza” din Roma, a spus despre procesul lui Galileo Galilei că a fost „rațional și drept”, ceea ce reflectă de fapt politica oportunistă caracteristică bisericii politizate. Papa Francisc, cu ocazia vizitei recente în SUA, a canonizat chiar un inchiizitor, Junipero Serra, care a condus persecuții împotriva necatolicilor în teritorii misionare catolice din Lumea Nouă. În realitate, instituția Inchiziției nu a fost abolită niciodată. După ce și-a executat ultimele sale victime în Italia anilor 1870, a fost rebotezată, în anul 1908, în „Sfânta Congregație al Sfântului Oficiu” și mai târziu, în 1965, în „Congregația pentru Doctrina Credinței”. Papa Benedict al XVI-lea a emis (anul 2000) un document în numele acestei instituții (fosta Inchiziție) că *bisericile care nu posedă succesiunea apostolică, adică protestanții, nu pot fi numite biserici „în sensul adevărat al cuvântului”.*

Ceea ce rămâne de neschimbat

Schimbările care au loc în ultima vreme în Biserica Catolică nu sunt atât de profunde precum par. De fapt, elementele esențiale care au făcut din catolicism și papalitate ceea ce au fost și sunt rămân neschimbate: primatul papal, mariajul biserică-stat, succesiunea apostolică, cultul sfinților, cultul morților, tradiția, epistemologia, ex cathedra etc. Tot ceea ce s-a schimbat sunt niște accente puse pe lucruri diferite. Biserica a primit o nouă interfață, mai prietenoasă, mai umană, în conformitate cu normele internaționale. Putem să ne așteptăm la compromisuri și schimbări și mai mari din partea catolicilor. Biserica a înțeles că trebuie să fie „în rând cu lumea”, altfel istoria nu o va cruța și se descurcă de minune prin metamorfozări din ce în ce mai ademenitoare pentru publicul ignorant. Dar niciodată nu va merge cu schimbarea atât de departe încât să-și compromită învățătura de bază de unde își extrage puterea.

Fiara s-a schimbat la față, spre mirarea tuturor, dar nu și la inimă, însă sunt puțini care realizează acest lucru. ■

Pálffi Miklós, capelan la Liceul Adventist „Maranatha”, Cluj Napoca

APARENTE
ÎNȘELĂTOARE
PÁLFI
MIKLÓS

DE FAPT, ELEMENTELE
ESENȚIALE
CARE AU FĂCUT
DIN CATHOLICISM
ȘI PAPALITATE
CEEA CE AU FOST
ȘI SUNT RĂMÂN
NESCHIMBATE.

CRIZA CORONAVIRUS – DOCUMENTE EMISE DE UNIUNEA DE CONFERINȚE A BISERICII ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA DIN ROMÂNIA ÎN PERIOADA 11–19 MARTIE 2020

MESAJ PENTRU PASTORI

Dragi colegi pastori, nu credem că vreunul dintre noi s-a pregătit să păstorească bisericele altfel decât prin interacționare directă: vizite, acțiuni misionare, grupe de studiu, comitete, activități cu caracter social, predicare etc.

Este adevărat că fiecare a folosit și mijloacele de slujire posibile în aceste zile, însă doar ocazional și în completarea activităților convenționale de păstorie.

Pentru că timpul este scurt și nu avem vreme să învățăm altceva, dar nici lucrarea nu poate să aștepte, vă invit să vă adaptați din mers la noile condiții ale lucrării pastorale. Deschid mai jos o listă perfectibilă cu activități ce pot avea loc în perioada aceasta:

- Oamenii sunt foarte receptivi la un mesaj biblic actual și este oportun să accentuăm mesajul adventist despre vremurile pe care le trăim într-un mod echilibrat, cu apel la schimbarea vieții și așteptarea Domnului Isus.

- Alcătuiți-vă urgent o bază de date cu numerele de telefon ale tuturor membrilor sau completați baza de date existentă cu contacte de la toți credincioșii sau de la persoane apropiate acestora, în cazul persoanelor vârstnice sau izolate.

- Sunați la telefon fiecare membru pentru comunicări scurte, pentru a vă ruga, pentru a face planuri de ajutorare a celor în nevoie.

- Trimiteți credincioșilor cu regularitate, pe mai multe canale de comunicare, făgăduințe biblice, pasaje încurajatoare din Spiritul Profetic și recomandări sau resurse de lectură spirituală și sănătoasă.

- Comunicați în scris în mod regulat cu comitetele și comunitățile pe care le păstoriți, folosind alternative posibile: mesaje pe grupuri, e-mail.

- Luați în considerare desfășurarea unor ședințe de comitet prin videoconferință, folosind platforme ca WhatsApp sau Skype. În unele cazuri, recomandăm să desemnați, pe lângă comitetul bisericii, un grup de acțiune și decizii pentru

„ÎNTĂRIȚI-VĂ ȘI ÎMBĂRBĂȚAȚI-VĂ! NU VĂ TEMEȚI ȘI NU VĂ ÎNSPĂIMÂNȚAȚI [...] CĂCI DOMNUL, DUMNEZEUL TĂU, VA MERGE EL ÎNSUȘI CU TINE, NU TE VA PĂRĂSI ȘI NU TE VA LĂSA.” (DEUTERONOMUL 31:6)

situații de urgență, care să gestioneze eventualele situații de criză apărute în cadrul categoriilor vulnerabile.

- Implicați-vă în coordonarea echipelor de voluntari dispuși să-i ajute pe cei care sunt singuri. Respectând măsurile de protecție și securitate în mod foarte serios și responsabil, consider că este bine să fiți prezenți personal la cât mai multe activități.

- Folosiți serviciul de diaconie, acolo unde este posibil, pentru a coordona grupuri de acțiune prin delegarea responsabilității, fiind pregătiți în caz că situația actuală se prelungește sau se înrăutățește.

- Este bine să fiți la biserică în fiecare Sabat, inclusiv vineri seara, și să transmiteți live un program pentru credincioșii din districtul vostru. Selectați cu atenție prezentatorii care transmit mesaje live în numele bisericii, în absența voastră.

- Vă rog să fiți prezenți în bisericile în care se desfășoară servicii de închinare și să vă asigurați că sunt respectate măsurile de igienă și protecție.

- Asigurați credincioșii că veți desfășura programele amânate de Sfânta Cină atunci când situația particulară vă va permite.

- Informați imediat președintele și secretarul Conferinței în eventualitatea apariției vreunui caz suspect sau confirmat de coronavirus printre membri și luați măsurile impuse de urgență pentru comunicarea cazului în rândul comunității pe care o păstoriți.

- Rămâneți aproape de credincioși cu informații responsabile. Pastorii se bucură de un nivel înalt de încredere și membrii vor respecta sfaturile primite; prin urmare, să îi cerem Domnului un duh de înțelepciune și discernământ. Evitați să luați decizii în locul altora sau să sfătuiți în domeniul de specialitate pe care nu le stăpâniți.

- În calitate de persoane publice, nu contribuiți în niciun fel la fenomenul fake news, nici pe rețelele de socializare.

- Înformările să fie făcute cu respectarea legislației în vigoare. Nu delegați liderii locali să le officieze decât în situații excepționale și după ce ați consultat administratorii Conferinței. Este foarte important să fiți prezenți personal. Ultimele informații primite de la minister ne cer ca slujbele de înmormântare să fie scurte și în aer liber, mulțimea să stea dispersată, cu respectarea distanței de siguranță de un metru între participanți, să se evite deplasările pe jos la cimitir, să se evite opririle și alte slujbe în timpul deplasării.

- Vă rog să aveți o abordare pastorală holistică, încercând să cuprindeți toate categoriile de membri în programul de asistență pastorală. De exemplu, este important ca și tinerii și copiii să fie în atenția voastră; dacă aveți prieteni de adevăr în biserici, este important să nu-i uitați.

- O categorie care are nevoie în mod deosebit de asistență pastorală este aceea a vârstnicilor. În România, media de vârstă a membrilor adventiști este de 55,06 ani, comparativ cu media de vârstă pe țară de 41,3 ani.

- Transmiteți calm și optimism. Biserica a traversat cu succes perioade mult mai grele. Este nevoie să acționăm cu prudență și înțelepciune. Vă invit să rețrăim experiența „biserica din casa ta”.

- Misiunea de slujire a semenilor în nevoie rămâne deschisă în continuare, oferind oportunități mai mari; un gest simplu, altădată banal, în noile condiții poate fi eroism și jertfă.

Rămânem uniți în rugăciune, consacrare și lucrare. „Noi veghem și așteptăm marele și uimitorul eveniment care va pune capăt istoriei acestui pământ. Dar nu trebuie doar să așteptăm, ci să lucrăm cu atenție în vederea acestui eveniment solemn. Adevărata biserică a lui Dumnezeu va aștepta, va veghea și va lucra. Nimeni nu poate să rămână pe o poziție neutră. Toți trebuie să-L reprezinte pe Domnul Hristos printr-un efort stăruitor de a salva sufletele care pier. Oare biserică își va împreuna mâinile acum, fără să facă nimic?” (*Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, p. 163)

„Îngerii cerului sunt însărcinați să conlucreze cu strădaniile solilor de pe pământ, chemați de Dumnezeu. Slujitorii Domnului trebuie să încurajeze și să păstreze o neclintită credință și nădejde, așa cum a făcut Hristos, viul lor Conducător. Ei trebuie să se păstreze înaintea lui Dumnezeu în smerenie și cu un simț al nevredniciei pornit din inimă.” (*Mărturii*, vol. 7, p. 34)

„Întăriți-vă și îmbărbătați-vă! Nu vă temeți și nu vă înspăimântați [...] căci Domnul, Dumnezeul tău, va merge El Însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa.” (Deuteronomul 31:6) ■

Cu binecuvântări, în numele Comitetului Executiv al Uniunii de Conferințe, pastor **Aurel Neațu**, București, 14 martie 2020

**VEGHEAȚI ȘI
LUCRAȚI
AUREL
NEAȚU**

**NOI VEGHEM ȘI
AȘTEPTĂM MARE-
LE ȘI UIMITORUL
EVENIMENT CARE
VA PUNE CAPĂT
ISTORIEI ACESTUI
PĂMÂNT. DAR NU
TREBUIE DOAR
SĂ AȘTEPTĂM, CI
SĂ LUCRĂM CU
ATENȚIE ÎN VEDE-
REA ACESTUI EVE-
NIMENT SOLEMN.**

MESAJ PENTRU CREDINCIOȘII BISERICII ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA DIN ROMÂNIA PRIVIND COVID-19

La aproximativ două săptămâni de la apariția primului caz de coronavirus (COVID-19) pe teritoriul țării noastre, România este în fața unei mari provocări: răspândirea virusului și o eventuală pandemie. În acest context, reafirmăm credința noastră fermă în Dumnezeu, care este „adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi” (Psalmii 46:1).

În urma situației create și a deciziilor luate de autoritățile române, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România comunică următoarele:

1. Să se respecte reglementările în vigoare emise de autoritățile locale și naționale;

2. Suspendarea temporară a serviciilor de cult în bisericile unde participarea depășește numărul de persoane stabilit de autorități (100 de persoane, astăzi 11.03.2020) până la data de 31 martie. Menționăm că autoritățile locale pot suspenda întâlnirile publice, unele prefecturi și primării luând deja această măsură;

3. Monitorizarea permanentă a informațiilor de interes public emise de instituțiile abilitate și actualizarea comunicărilor emise de acestea;

4. Având în vedere condițiile impuse* de Comitetul Național pentru Situații Speciale de Urgență privind desfășurarea întâlnirilor publice, vă rugăm să analizați în mod responsabil suspendarea temporară a serviciilor divine chiar și în cazul bisericilor care au mai puțin de 100 de participanți prezenți.

Avem ocazia de a petrece un timp de închinare de calitate alături de cei dragi în familie și în grupe mici, rugându-ne pentru situația din țară

și din lume. În contextul de față și nu numai, putem aprofunda ce spun Biblia și Spiritul Profetic despre vremurile actuale și să ne rugăm mai mult împreună cu familia și să îi sprijinim pe cei în nevoie. De asemenea, invităm Biserica Adventistă din România la post și consacrare în Sabatul din 14 martie 2020.

Centrul Media Adventist, prin cele două canale media, Speranța TV și Radio Vocea Speranței, va oferi publicului programe de susținere spirituală, în absența programelor obișnuite din biserică.

Facem apel către persoanele venite din afara țării din zone de risc să respecte condițiile de izolare sau carantină, iar membrii aparținători să evite întâlnirile publice, inclusiv adunările religioase.

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea are încredere în capacitatea autorităților din România de a face față situației prezente, cu ajutorul lui Dumnezeu. Aceste măsuri de prevenție și control sunt de natură să aducă mai multă siguranță și protecție membrilor din Biserica Adventistă.

Întrucât înțelegem dificultatea momentului pe care îl traversăm, rămânem ancorați în valorile spirituale care ne-au călăuzit întotdeauna și conștientizăm nevoia tot mai mare de a căuta sprijin permanent la Dumnezeu.

Să ne rugăm lui Dumnezeu pentru persoanele afectate și pentru rezolvarea fenomenului la nivel mondial. În rugăciunile noastre, să cerem Domnului să ofere înțelepciune cadrelor medicale și instituțiilor implicate în gestionarea crizei. Să manifestăm afecțiune și empatie față de toate persoanele în suferință.

Credem că Dumnezeu Își urmează planul și îl împlinește după voia Lui. El Își menține promisiunea oferită în Psalmul 91:5,6: „Nu trebuie să te temi nici de groaza din timpul nopții, nici de săgeata care zboară ziua, nici de ciurma care umblă în întuneric, nici de molima care bântuie ziua în amiaza mare.”

Dacă unele informații oferite în acest comunicat nu vor mai fi de actualitate în urma comunicărilor oferite ulterior de autorități, vă rugăm să respectați reglementările în vigoare! În funcție de evoluția evenimentelor, vom reveni cu precizări. ■

* <https://www.adventist.ro/index/wp-content/uploads/2020/03/Recomandari-conduita-responsabila.pdf>

UNIȚI ÎN RUGĂCIUNE!

RUGĂCIUNE PENTRU ROMÂNIA – SÂMBATĂ, 14 MARTIE 2020: ZI DE POST ȘI RUGĂCIUNE

11 martie 2020, ora 18:00

Vom traversa această perioadă dificilă însoțiti de Dumnezeu și alături de frații noștri în credință. Și chiar dacă nu vom pași în locașurile de închinare, ne dorim să mijlocim în rugăciune în contextul pandemiei de coronavirus, pentru ca Dumnezeu să limiteze răspândirea răului și să-și aducă la îndeplinire planurile Lui.

Vă invităm să ne rugăm în această seară, la deschiderea Sabatului, în momentele când soarele va apune și, de asemenea, să ne rugăm împreună la încheierea zilei de Sabat.

Apoi, în fiecare seară din perioada următoare, de la 20:00 la 21:00 invităm marea familie a Bisericii Adventiste să ne consacram în rugăciune și studiu pentru a cere îndurarea lui Dumnezeu. Să înălțăm rugăciuni în grupuri mici, împreună cu toți cei dragi în casele noastre sau singuri, în camera personală.

Propunem să cerem și să mijlocim în rugăciunile noastre pentru:

- oamenii cu putere de decizie în această lume, desemnați să gestioneze pandemia;

- persoanele din Comitetul pentru Situații Speciale de Urgență și măsurile pe care aceștia le adoptă;

- cadrele medicale implicate în tratarea pacienților și găsirea soluțiilor;

- persoanele afectate și cele din categoriile vulnerabile;

- comunitatea de credință adventistă din toată lumea și în special din țările afectate;

Să ne ofere Dumnezeu înțelepciune și echilibru pentru depășirea crizei. Duhul Sfânt să ne inspire în identificarea celor mai bune soluții la nivel individual și pentru familiile noastre.

Dumnezeu să-Și binecuvânteze poporul și să împlinească făgăduința din Isaia 30:15: „În liniște și odihnă va fi mântuirea voastră, în seninătate și încredere va fi tăria voastră.”

Dacă aveți și identificați motive generale de rugăciune, va rugăm să le scrieți la comentarii.

Dumnezeu cu noi! ■

Publicat pe pagina oficială de internet a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România
<https://www.adventist.ro/index/uniti-in-rugaciune/>

MESAJ PENTRU CREDINCIOȘII BISERICII ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA DIN ROMÂNIA PRIVIND PANDEMIA COVID-19

Actualitatea globală așază înaintea noastră confruntarea cu o nouă amenințare. Deși credinciosul modern nu pare pregătit emoțional și spiritual să înfrunte vremurile de „molimă” prevestite în Biblie, creștinismul are o experiență milenară în lupta cu epidemiile. În prezent, a sosit timpul ca Biserica Adventistă să contribuie la gestionarea crizei provocate de COVID-19.

Călăuziți de valorile noastre care accentuează un stil de viață sănătos și de încrederea că Dumnezeu controlează evenimentele istoriei, dorim să îndreptăm atenția oamenilor spre Dumnezeu, care „nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință” (2 Timotei 1:7).

După declararea pandemiei cauzate de noul coronavirus și decretarea stării de urgență în țara noastră, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România solicită credincioșilor ei următoarele:

Respectarea măsurilor** general valabile pe teritoriul României pentru prevenirea răspândirii noului coronavirus și, în mod special, suspendarea activităților religioase, educative și culturale realizate în spații închise, adică suspendarea tuturor serviciilor divine și a întrunirilor religioase în sălile de cult ale bisericii;

- respectarea interdicției de a organiza și desfășura orice eveniment care presupune participarea a peste 100 de persoane în spații deschise, cum ar fi ceremoniile de înmormântare. Slujbele de înmormântare să fie scurte și în aer liber, mulțimea să stea dispersată, cu respectarea distanței de siguranță de minimum un metru între participanți, să se evite deplasările pe jos la cimitir, să se evite opririle și alte slujbe în timpul deplasării;

** <https://www.mai.gov.ro/wp-content/uploads/2020/03/Ordonan%C8%9Ba-militar%C4%83-nr.-1-2020-m%C4%83suri-de-prim-urgen%C8%9B%C4%83-Decret.pdf>

– aplicarea măsurilor care să asigure distanța de minimum un metru între participanți de către organizatorii evenimentelor planificate și desfășurate în spații deschise, evenimente ce presupun participarea a maximum 100 de persoane.

Înțelegem neplăcerile create de aceste reglementări, în contextul special al situației actuale. Conform legii, măsurile de mai sus au intrat în vigoare la data de 18 martie, pentru o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea de prelungire a deciziei. Prin urmare, în vreme de criză, facem apel la toți credincioșii adventiști să manifeste calm, responsabilitate, echilibru și solidaritate. În calitate de cetățeni, noi vrem să fim percepuți ca o parte a soluției, nu ca o parte din problemă. Să avem un spirit de înțelegere și să ne rugăm fierbinte, cu încrederea că Dumnezeu va interveni, prin repetarea experienței descrise în Psalmii 107:6: „În strâmtorarea lor, au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor.”

Vă invităm să transformăm incertitudinile care ne stau în față în oportunități de implicare spirituală și socială. Să îi slujim necondiționat pe cei în nevoie, având grijă de sănătatea noastră și a celor dragi, iubindu-i pe semenii noștri ca pe noi înșine. Să susținem bătrânii și persoanele vulnerabile din comunitățile și familiile noastre, oferindu-ne să îndeplinim mici gesturi de amabilitate și slujire creștină. Să întreținem comunicarea cu membrii bisericii și cu cei dragi prin telefon, rețele sociale și alte mijloace actuale.

Pentru a primi asistență moral-spirituală, vă rugăm să anunțați pastorilor eventuala apariție a cazurilor de credincioși infectați și să respectați cu strictețe măsurile de izolare și securitate. Rugăm credincioșii și familiile care au venit din zonele afectate să respecte măsurile restrictive impuse de autorități și să manifeste onestitate, responsabilitate și grijă față de cei pe care i-ar putea pune în pericol de infectare.

Recent, am transmis pastorilor în scris recomandări de contextualizare a slujirii pastorale. În condițiile pandemiei cu noul coronavirus, ne bazăm pe creativitatea departamentelor și a liderilor bisericii, care vor întreprinde acțiuni de voluntariat, inspirați de Duhul Sfânt și manifestând atenție sporită pentru propria sănătate. Punem la dispoziția Conferințelor un fond financiar pentru situații de maximă necesitate și intervenție socială. După depășirea crizei, vă vom informa cu privire la viitoarele adaptări necesare în cadrul ceremoniilor și al serviciilor divine.

„Este în ceruri un Dumnezeu” (Daniel 2:28) și vă propunem ca fiecare dintre Sabatele următoare, până la încheierea crizei, să fie dedicat rugăciunii și postului, pentru ca Dumnezeu să vindece țara și să îndepărteze această pandemie. După indemnul din Isaia 26:20 („Du-te, poporul meu, intră în odaia ta și încheie ușa după tine; ascunde-te câteva clipe, până va trece mânia!”), propunem tuturor credincioșilor Bisericii Adventiste din România să ceară și să mijlocească în rugăciune pentru:

– autoritățile desemnate să gestioneze pandemia și măsurile adoptate;

– cadrele medicale implicate în tratarea pacienților și în găsirea soluțiilor;

– persoanele afectate și cele din categorii vulnerabile; adventiștii din toată lumea și în special pentru cei din țările afectate, care sunt puși în fața unor măsuri similare;

– înțelepciune și echilibru în depășirea crizei;

– primirea călăuzirii de la Duhului Sfânt pentru identificarea soluțiilor optime la nivel individual și în familie.

Reamintim faptul că Centrul Media Adventist, ca instituție de interes public aflată în prima linie de comunicare și misiune, va oferi în toată această perioadă programe speciale în fiecare Sabat. Reamintim nevoia de a susține în rugăciune eforturile angajaților de la Speranța TV și Radio Vocea Speranței, invocând ocrotirea și binecuvântarea lui Dumnezeu asupra întregului personal.

De asemenea, puteți consulta la nivelul Conferințelor o listă cu bisericile adventiste care transmit servicii divine pe internet și care oferă o arhivă cu înregistrări ale programelor difuzate.

În această perioadă, vă invităm să vă bucurați de timpul petrecut în familie, alături de cei dragi, evitând contactul permanent cu subiecte legate de ceea ce se întâmplă în acest moment în lume.

Criza mondială provocată de noul coronavirus este principalul – dacă nu singurul – subiect abordat în această perioadă pe toate canalele de știri. Nu de puține ori, informațiile se contrazic sau, și mai rău, unele dintre ele sunt false ori induc, prin natura lor, panica. Expunerea la acest val de informații poate fi deranjantă și creează o stare de îngrijorare, după cum transmite și Organizația Mondială a Sănătății. Pe această cale, facem apel către jurnaliști și către cei care joacă un rol de formatori de opinie în Biserica Adventistă, dar și către toți credincioșii, de a informa și de a se informa corect.

Cea mai bună soluție în ce privește informația este să vă limitați la sursele oficiale, cum ar fi comunicatele emise de autoritățile române, și să vă interesați de evoluția epidemiei la anumite ore, de exemplu, dimineața și seara, nu pe tot parcursul zilei, conform recomandărilor Organizației Mondiale a Sănătății.

Conducerea Bisericii Adventiste va reveni cu informații suplimentare ori de câte ori situația o va cere. Criza actuală dovedește încă o dată că lumea noastră trece și ne îndreaptă atenția spre ajutorul și soluțiile care trec dincolo de capacitățile umane. Rămânem credincioși mesajului din 1 Tesaloniceni 1:9,10: „[...] Să sluiți Dumnezeului celui viu și adevărat și să așteptați din ceruri pe Fiul Său, pe care L-a înviat din morți: pe Isus [...]”.

Dorim ca „harul, îndurarea și pacea să fie cu voi din partea lui Dumnezeu Tatăl și din partea Domnului Isus Hristos, Fiul Tatălui, în adevăr și în dragoste!” (2 Ioan 1:3) ■

Comitetul Executiv al Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, 19 martie 2020

REGULI DE IGIENĂ PERSONALĂ ȘI DE GRUP

PENTRU PREVENIREA INFECTĂRII CU VIRUSURILE RESPIRATORII DE TIP GRIPAL SAU CORONAVIRUS

Izbușnirea infecției respiratorii cu coronavirusul SARS-CoV-2, numit și COVID-19, a apărut în decembrie 2019 în Wuhan, China, și s-a răspândit până acum (27 februarie), conform OMS, în 44 de țări, inclusiv SUA și România.¹ Cifrele care indică răspândirea se modifică de la oră la oră. Deja numărul de țări afectate a atins 48 de când am început să scriu acest articol (vineri, 28.02.2020, ora 5:00). Evidențele vorbesc despre 81 000 cazuri de îmbolnăviri și 3 000 de decese.² Iată, în esență, ce se întâmplă și ce se poate face pentru a preveni îmbolnăvirea:

1. Persoanele susceptibile la infecții TREBUIE SĂ EVITE AGLOMERAȚIILE: magazine, mijloace de transport în comun, săli de spectacole sau locașuri de cult, săli de așteptare în instituții medicale etc. **ÎN INTERESUL LOR** (pentru a scădea riscul infectării cu virusurile cu transmitere respiratorie)!

Următoarele **categorii de persoane sunt cu risc crescut:**

- femeile însărcinate. S-a raportat în China o posibilă transmitere verticală a virusului (de la mamă la făt), dar deocamdată se crede că transmiterea nu este prin placentă sau lapte,³ ci pe cale respiratorie. Deși până în prezent numărul complicațiilor neonatale și al efectelor adverse asupra mamelor este mult mai mic decât în cazul infecției cu un alt coronavirus înrudit (SARS-CoV-1), numărul cazurilor studiate este prea mic pentru a se putea trage o concluzie.⁴

- copiii sub doi ani. Deși copiii nu fac forme grave de infecție cu coronavirus, există motive serioase de a suspecta copiii ca fiind purtătorii invizibili ai acestui virus. Copiii sub 9 ani afectați de acest virus au fost cam 1% din totalul cazurilor din China, iar cei cu vârsta între 9 și 19 ani 1,2%. Niciunul dintre copii nu a decedat.⁵

- persoanele cu imunosenescentă (diminuarea imunității din cauza vârstei peste 65 ani). În documentul „Îmbătrânirea Populației Lumii 2019”, Națiunile Unite au definit persoanele în vârstă ca fiind cele peste 65 de ani.⁶ În plus, în timpul unui sezon de gripă, peste 90% din rata de exces de mortalitate apare la persoanele peste 65 de ani.⁷

- persoanele fragile cu indice de masă corporală redus (sub 18,5 kg/m²) predispușe la căderi și fracturi, ceea ce le-ar putea face vulnerabile și la infecții,
- pacienții care suferă de boli cronice ca: diabet zaharat, insuficiență cardiacă, boală coronariană ischemică, protezații valvulari, hipertensiunea arterială, accidente vasculare cerebrale, boli respiratorii cronice (BPOC, astm bronșic), insuficiență renală, cancer, boli hepatice cronice, boli neurologice degenerative și boli psihice cronice, infecția cu HIV/SIDA etc.

- tratamente cu cortizonice/antiinflamatoare steroidiene, citostatice sau alte imunosupresive (transplanturi de organe, boli inflamatorii intestinale, poliartrită reumatoidă sau alte boli de collagen).

2. Persoanele care prezintă simptomatologie de infecții respiratorii TREBUIE SĂ EVITE AGLOMERAȚIILE ÎN INTERESUL CELORLAȚI!

Simptomele uzuale sunt: febră, care apare în 90% din cazuri (dar la persoanele în vârstă febra poate lipsi, în locul ei urmărindu-se simpla modificare a statusului mental sau o reducere

METODE DE PREVENIE
CONSTANTIN DINU

AUTOIZOLAREA, IGIENA RIGUROASĂ, UN STIL DE VIAȚĂ SĂNĂTOS, SUPLEMENTELE VITAMINICE ȘI MINERALE CARE POT AMPLIFICA MECANISMELE DE APĂRARE ȘI CREDINȚA ÎN BUNĂTATEA ȘI MILA LUI DUMNEZEU SUNT INGREDIENTELE UNUI REGIM DE SUPRAVIEȚUIRE CHIAR ȘI ÎN TIMPURI DE CRIZĂ, CUM ESTE ACEASTĂ EPIDEMIE CU CORONAVIRUSUL COVID-19.

**SE RECOMANDĂ
CA PERSOANELE
INFECTATE SĂ NU
IA ANTIBIOTICE,
ANTIINFLAMATOARE
STEROIDIENE
(CORTIZONICE)
SAU ANTIVIRALE.**

a funcționalității generale), frisoane, transpirații, tuse uscată în 70% din cazuri⁸ (dar o tuse productivă a fost descrisă și la 56% dintre pacienții unei serii de 62 de cazuri din China, publicată de British Medical Journal⁹), dispnee (dificultate în respirație), dureri musculare (curbatură), dureri în gât, stare de epuizare, cefalee.

Simptomele respiratorii și febra pot să apară la 2-14 zile de la momentul contactului cu coronavirusul SARS-CoV-2, dar au fost raportate cazuri și după 19, 24 și chiar după 27 de zile,¹⁰ făcând ca perioada de incubatie să fie prelungită peste 14 zile. Carantina probabil va fi prelungită la 27 de zile.

Inițial s-a crezut că virusul este doar cu **transmitere aeriană**, prin picăturile de tuse, strănut sau vorbire, de la o distanță mai mică de doi metri, iar infectarea are loc atunci când aceste picături aeriene ajung direct pe fața cuiva sau când mâinile contaminate sunt duse pe față la ochi, nas sau gură. După cercetătorii germani, virusul ar putea persista pe suprafețele de metal, sticlă sau plastic de la 2 ore până la 9 zile, în timp ce alcoolul și apa oxigenată pot dezinfecta aceste suprafețe în mai puțin de 1 minut.¹¹

Purtarea de **măști chirurgicale** (măștile dreptunghiulare, obișnuite, care nu sunt etanșe dar prind atât gura, cât și nasul) este utilă DOAR pentru persoanele infectate pentru a împiedica împrăștierea aerului cu picături de secreții care conțin virusul. Pentru persoanele sănătoase, rolul principal al purtării acestor măști este să prevină ducerea mâinii la gură sau nas, reamintind

că și frecarea la ochi este periculoasă, iar secundar (din cauza faptului că aceste măști nu sunt etanșe), rolul acestor măști este să filtreze aerul inspirat care poate fi încărcat de picăturile respiratorii infecțioase. Aceste măști chirurgicale sunt destinate a fi purtate la locul de muncă, în mijloacele de transport în comun sau în alte locuri în care apropierea mai mult de doi metri de alte persoane este inevitabilă.

Măștile etanșe, rotunde, de tip N95, pot filtra, după cum le spune și numele, până la 95% din particulele expirate cu mărime de până la 0,3 microni, ceea ce cuprinde și bacteriile sau virusurile, protejând pe ceilalți din jur, dar și aerul inspirat, protejând pe purtătorul măștii de infecțiile transmise pe cale aeriană.¹² Deși pot proteja și pe cei din jur, aceste măști sunt purtate de către personalul medical, nefiind destinate publicului larg. Fie că sunt dotate cu valvă, ușurând expirul, fie că nu au valvă, măștile N95 oferă același grad de protecție personalului medical care le poartă. Cele cu valvă însă nu pot asigura un mediu perfect steril, cum ar fi într-o intervenție chirurgicală sau manevră invazivă specială.¹³

În prezent se consideră că virusul COVID-19 este un virus și cu **transmitere pe cale fecal-orală** (ca și hepatita virală A), ARN-ul viral fiind detectat în scaunul persoanelor infectate.¹⁴ Această cale de transmitere este deocamdată doar o ipoteză. Se crede însă că la începutul perioadei de boală (ziua 1) persoana infectată transmite virusul prin picăturile respiratorii (80% din probele orale), ulterior (ziua 5) această cale de transmitere fiind mai

puțin importantă, dar virusul apare în 75% din probele de scaun.¹⁵

Nu se consideră că acest virus se poate transmite aerian prin aerosoli (apa din picăturile respiratorii se evaporă rapid și rămâne particula virală înconjurată de un gel care-i oferă protecție, aceste particule putând pluti la distanță purtate de curenți aerieni), precum virusul rujeolei.¹⁶ Întrucât picăturile respiratorii nu pot ajunge departe, spre deosebire de aerosoli, se vorbește despre o distanță de siguranță nu mai mare de doi metri.

Se recomandă ca **persoanele infectate să nu ia antibiotice, antiinflamatoare steroidiene (cortizonice) sau antivirale** (Remdesivir este un antiviral în fază de testare), iar imunoglobulinele specifice de la bolnavii vindecați oferă o promisiune.¹⁷

Dintre bolnavi, 80,9% au o **evoluție moderată** (simptome ușoare). Aceste cazuri sunt **un real pericol** pentru că persoanele afectate pot să ducă o viață obișnuită fără a se autoizola la domiciliu, răspândind infecția¹⁸; 13,8% sunt cu evoluție severă (pneumonie, dispnee); 4,7% prezintă un tablou critic (insuficiență respiratorie, șoc septic sau insuficiență multiorgan). Aproximativ 2-2,3% se soldează cu deces,¹⁹ nu mai mult decât gripa sezonieră.

În ciuda cunoașterii acestor căi de transmitere, există cazuri apărute în comunități în care nu se poate găsi sursa de infecție (nu există istoric de călătorie în zone endemice sau contacte cu persoane infectate). Această transmitere se numește „**răspândire comunitară**”. Acest tip de transmitere, recent înregistrat în SUA (California), Japonia²⁰ și Germania (cazul din Germania fiind în stare critică, fără a putea oferi detalii despre călătoriile recente sau despre sursa posibilă de infectare)²¹ este cel mai greu de controlat pentru că eludează căile obișnuite de infectare și sugerează o răspândire tacită. Din acest motiv, Japonia a închis școlile până la începutul lui martie, Iranul a anulat rugăciunile publice de vinere, iar Arabia Saudită a interzis pelerinilor vizitele obișnuite la Mecca și Medina.²²

3. Întărirea imunității personale devine astfel o prioritate absolută. Întrucât Institute of Medicine of America (IOM) a recunoscut în 2014 că, dintr-o eroare statistică, a recomandat doar 600 UI de vitamina D/zi, în sezonul rece pentru populația țărilor aflate la o latitudine peste 37 grade (800 UI pentru persoanele peste 71 ani) ca să mențină un nivel seric de vitamina D (25-OH-D) la limita de siguranță a rahitismului (20 ng/ml sau 50 nmol/l) pentru 97% din populație și a

corectat eroarea la 8 895 UI/zi,²³ recomandăm ca orice adult să-și administreze 6 000-10 000 UI de vitamina D, în funcție de greutate, sau după formula detaliată mai jos, în fiecare zi, între lunile octombrie-aprilie inclusiv. În timpul verii, nu este nevoie de suplimentarea vitaminei D sau unii ar putea avea nevoie de jumătate din această doză în caz de expunere insuficientă la soare între orele 10-15 (care oferă radiațiile UVB ce pot stimula sinteza de vitamina D în piele). Recomandăm ca expunerea la soare să fie treptată, în „doze” mici, pentru evitarea arsurilor solare și numai dacă nu există boli care să contraindica expunerea la soare (hipertensiunea arterială, nevii pigmentari displazici etc.).

Dacă luăm ca interval optim al vitaminei D (25-OH-D) în sânge 40-100 ng/ml, recomandăm să vă situați cel puțin la mijlocul acestui interval, iar în perioadele critice, care necesită o imunitate sporită, să țintiți spre nivelele superioare. Toxicitatea vitaminei D nu poate fi luată în discuție la valori sub 150 ng/ml.²⁴ Suplimentarea vitaminei D este contraindicată în sarcoidoză, hiperfosfatemie, hipercalcemie, hipervitaminoză D (valori apropiate de pragul toxic), arterioscleroza obliterantă, litiaza renală și boli renale cronice cu insuficiență renală.²⁵

Vitamina D, după unii autori, ar trebui să fie suplinită în perioadele menționate ale anului după următoarea **formulă**: doza optimă pe care dorești s-o atingi minus valoarea 25-OH-D pe care o ai în sânge, înmulțită cu 100. De ex: dacă doza-țintă este 80 ng/ml, iar în sânge aveți 20 ng/ml, se scade din 80 cifra 20 și apoi se înmulțește cu 100, obținându-se 6 000 UI/zi.²⁶ Pentru a atinge limita superioară a intervalului optim (40-100 ng/ml), ar fi nevoie de 8 000 UI/zi dacă nivelul din sânge este scăzut la 20 ng/ml.

În caz de gripă, Consiliul Vitaminei D recomandă o singură doză de 50 000 UI de vitamina D la primele semne de boală. Dr. John Cannell, fondatorul Consiliului Vitaminei D, recomandă 3 zile de asemenea doze mari care nu comportă niciun pericol pentru persoanele adulte de aproximativ 75 kg care nu au contraindicațiile de mai sus. Copiii vor primi această doză „ciocan” proporțional cu greutatea lor (de ex. un copil de 15 kg va lua o cincime din doza adultului de 75 kg, adică doar 10 000 UI/zi maximum 3 zile).²⁷ Persoanele care nu au luat suplimente de vitamina D în acest sezon rece pot începe cu 50 000 UI/zi câteva zile și apoi o doză de întreținere zilnică (între 6 000 și 10 000/zi, în funcție de greutate sau după formula detaliată anterior).²⁸ Odată cu suplimentarea de vitamina D este necesară și

**ÎNTĂRIREA
IMUNITĂȚII PERSO-
NALE DEVINE O PRI-
ORITATE ABSOLUTĂ.
RECOMANDĂM CA
ORICE ADULT SĂ-ȘI
ADMINISTREZE
6 000-10 000 UI
DE VITAMINĂ D, ÎN
FUNCȚIE DE GREU-
TATE, ÎN FIECARE ZI,
ÎNȚRE LUNILE OC-
TOMBRIE-APRIILIE
INCLUSIV.**

suplimentarea de vitamina K2 și magneziu pentru atingerea unor valori optime de vitamina D în sânge.²⁹

Variante de administrare: Vigantol 500 UI/picătură, 12 picături pentru 6 000 UI, 16 picături pentru 8 000 UI sau 20 picături pentru 10 000 UI. Pentru a atinge doza de 50 000 UI/zi sunt necesare 100 picături (eventual în două prize). Se vor lua într-o linguriță sau se pot picura pe o bucată de pâine și se administrează la sfârșitul unei mese care conține ceva grăsime (nuci, avocado, ulei de măsline, ou, semințe, iaurt etc.). Există și capsule a 5 000 UI. Persoanele care au greutatea corporală mai mică pot lua în zilele pare două capsule, iar în cele impare o capsulă și vor realiza astfel o doză medie de 7 500 UI/zi.

Prin analogie, în infecția cu coronavirus se poate recurge la același tratament preventiv sau chiar curativ cu vitamina D. Fiind de apariție recentă, nu există studii care să ateste același efect ca în cazul gripei.

Există și **alte stimulente ale imunității** care pot fi luate în calcul în această situație. Dintre acestea menționăm:

- » vitamina C (citrice, măceșe, fructe de pădure),
- » zincul 8 mg/zi la femei și 11 mg/zi la bărbați³⁰, iar în gripă sau alte viroze se pot lua doze de 4 mg la fiecare 1-2 ore în timpul zilei, începând cu primele 24-48 ore de la debutul simptomelor, până la dispariția simptomelor, maximum 40 mg/zi la adult³¹ sau timp de 14 zile³² (se găsește în carne, pește și lactate, dar și în leguminoase, mai ales linte și năut, semințe, nuci, ouă, cerealele integrale și cartofii obișnuiți sau dulci)³³,
- » curcuma (turmeric),

- » vitamina B₆ (în peștele oceanic de apă adâncă – ton și somon, zarzavaturile verzi, năut – humus),
- » vitamina E (nuci, semințe și spanac).³⁴
- » Fierul, dar numai pentru corectarea deficitului de fier.³⁵

În concluzie, autoizolarea, igiena riguroasă a mâinilor, dezinfectarea cu alcool sau alte soluții a suprafețelor de contact, dieta simplă, predominant vegetală, bogată în fructe, legume, semințe și nuci, suplimentele vitaminice și minerale care pot amplifica mecanismele de apărare înăscute sau dobândite, hidratarea corespunzătoare, odihna suficientă, mișcarea fizică susținută și credința în bunătatea și mila lui Dumnezeu sunt ingredientele unui regim de supraviețuire chiar și în timpuri de criză, cum este această epidemie de COVID-19. ■

Dr. Constantin Dinu este director al Departamentului Sănătate, Uniunea de Conferințe

¹ <https://www.who.int/dg/speeches/detail/who-director-general-s-opening-remarks-at-the-media-briefing-on-covid-19---27-february-2020>

² <https://www.nytimes.com/2020/02/27/world/coronavirus-news.html>

³ [https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736\(20\)30360-3/fulltext](https://www.thelancet.com/journals/lancet/article/PIIS0140-6736(20)30360-3/fulltext)

⁴ <https://www.thelancet.com/action/showPdf?pii=S0140-6736%2820%2930365-2>

⁵ <https://www.statnews.com/2020/02/27/coronavirus-kids-what-role-transmission/>

⁶ <https://www.un.org/en/development/desa/population/publications/pdf/ageing/WorldPopulationAgeing2019-Highlights.pdf>

⁷ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4707740/>

⁸ <https://www.who.int/dg/speeches/detail/who-director-general-s-opening-remarks-at-the-media-briefing-on-covid-19---27-february-2020>

⁹ <https://www.bmj.com/content/368/bmj.m606.short>

¹⁰ <https://www.worldometers.info/coronavirus/coronavirus-incubation-period/>

¹¹ [https://www.journalofhospitalinfection.com/article/S0195-6701\(20\)30046-3/fulltext](https://www.journalofhospitalinfection.com/article/S0195-6701(20)30046-3/fulltext)

¹² <https://www.cdc.gov/coronavirus/2019-ncov/hcp/respirator-use-faq.html>

¹³ Idem

¹⁴ <https://www.the-scientist.com/news-opinion/how-covid-19-is-spread-67143>

¹⁵ <http://www.cidrap.umn.edu/news-perspective/2020/02/studies-show-covid-19-virus-likely-has-multiple-infection-routes>

¹⁶ <https://www.the-scientist.com/news-opinion/how-covid-19-is-spread-67143>

¹⁷ Comunicat al Colegiului Medicilor din România din 27.02.2019, ora 19:03

¹⁸ <https://www.nytimes.com/2020/02/27/world/coronavirus-news.html>

¹⁹ <https://www.worldometers.info/coronavirus/coronavirus-symptoms/>

²⁰ <https://jp.usembassy.gov/u-s-citizen-services/covid-19-information/>

²¹ <https://www.nytimes.com/2020/02/27/world/coronavirus-news.html>

²² <https://www.nytimes.com/2020/02/27/world/coronavirus-news.html>

²³ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4210929/>

²⁴ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6158375/>

²⁵ <https://www.webmd.com/drugs/2/drug-6152/cholecalciferol-vitamin-d3-oral/details/list-contraindications>

²⁶ Dale Bredeisen, The End of Alzheimer's, Avery – an imprint of Penguin Random House, New York, pag 126.

²⁷ <https://thornburgpediatrics.com/the-cold-and-flu-vitamin/>

²⁸ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3897598/>

²⁹ <https://thornburgpediatrics.com/the-cold-and-flu-vitamin/>

³⁰ <https://www.mayoclinic.org/drugs-supplements-zinc/art-20366112>

³¹ <https://www.webmd.com/vitamins-and-supplements/supplement-guide-zinc#1>

³² <https://www.thecut.com/2017/02/zinc-do-supplements-help-boost-immune-fight-off-colds.html>

³³ <https://www.healthline.com/nutrition/best-foods-high-in-zinc#section7>

³⁴ <https://health.clevelandclinic.org/3-vitamins-best-boosting-immunity/>

³⁵ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3173740/>

ÎNTÂMPLĂRI PASTORALE (III)

Rosana și tâlharul

Eram pastor de puțin timp și, la sfârșitul unei săptămâni de rugăciune a tinerilor de la Colegiul Adventist Timon, din Madrid, am primit în dar o floare prețioasă, plantată într-un frumos ghiveci. Locuind departe de Madrid și trebuind să merg cu metroul și cu floarea în brațe, am hotărât să merg la fiica mea, Rosana, care locuia lângă colegiu și să-i ofer ei floarea. Rosana era profesoară chiar la acel colegiu. Pe drum mă gândeam ce bucurie îi voi face când va vedea floarea, așa că am ajuns la ea, am sunat la ușă, mi-a deschis, am intrat și am lăsat ușa deschisă, dorind să plec repede acasă. Când i-am dat floarea am văzut bucuria de pe fața ei, dar într-o clipă fața i s-a schimbat de la fericire la teroare, a început să țipe și nu știam de ce. Când m-am întors spre ușa pe care, neglijent, o lăsasem deschisă, am văzut un individ cu o șapcă pe cap, cu părul lung și cu un cuțit în mână, care intrase pentru a fura.

Nu am stat mult pe gânduri, nu era momentul, și din instinct m-am repezit la el. Cu o figură de judo, învățată și repetată în vremea când eram cadru activ și pilot de elicopter în armata Spaniei, l-am doborât la podea. Trebuie să mărturisesc faptul că în acel moment a ieșit la suprafață „sergentul” din mine, care rămăsese ascuns mai mulți ani și care acum a intrat în acțiune fără să îmi ceară permisiunea.

Când l-am pus la pământ, l-am dezarmat și am rămas cu genunchiul apăsându-l pe piept, un gând mi-a fulgerat prin minte: „Doamne, e normal ce fac eu cu acest sărman copil al Tău?”

Tâlharul nu mai respira, încerca să se elibereze de cele 100 de kilograme ale mele, dar nu-l lăsam să se miște și nu am găsit altceva mai nimerit să-i spun decât următoarele: „Băiete, ai avut mare șansă, căci dacă această întâmplare ar fi avut loc în urmă cu câțiva ani, acum erai mort. Eu am fost militar de carieră, dar acum sunt pastor al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea și trebuie să-ți spun, chiar în aceste circumstanțe, că Dumnezeu te iubește mai mult decât te iubesc eu și că Isus va veni în curând.”

Tâlharului nu-i venea să creadă ce auzea. Ochii parcă îi ieșeau din orbite și încerca să scape, dar fără succes. În tot acest timp, eu continuam cu studiul biblic: „El este Creatorul nostru, dar este și Mântuitorul nostru. El a murit pe cruce în locul meu și al tău. Așa că acum gândește-te, acceptă-L și schimbă-ți viața cât mai ai timp.”

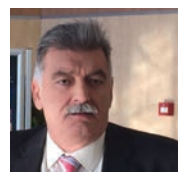
Studiul biblic a durat cam 15 minute, după care a venit poliția, chemată de fiica mea, Rosana. După ce l-au încătușat, polițiștii m-au întrebat: „Doriți să faceți o plângere pentru agresiune și violare de domiciliu?” Le-am răspuns că nu este nevoie și că acesta își va aminti de mine toată viața lui, cum a fost dezarmat și imobilizat de un pastor al Evangheliei, și cum a trebuit, vrând-nevrând, să asculte mesajul Domnului Isus pentru el.

Este important să avem grijă, să veghem și să ne rugăm, ca „să nu aducem roade pentru moarte”, cum spune apostolul Pavel în Romani 7:5. Dacă nu suntem bine pregătiți din punct de vedere spiritual, apare „sergentul” din noi și acționează fără să ne ceară voie. Singura soluție de a-l ține la respect: rugăciunea, meditația și studiul Cuvântului lui Dumnezeu. Altfel, există riscul ca gândurile și înclinațiile noastre nesfințite să iasă la iveală când nici nu ne așteptăm.

Astăzi, după aproape treizeci de ani de la acea întâmplare, aștept ziua când va veni la mine un bărbat și îmi va spune: „Pastore, eu sunt tâlharul care a intrat în casa voastră ca să fure. L-am găsit pe Isus, despre care mi-ai vorbit atunci când eram trântit la podea. El mi-a schimbat viața și îi mulțumesc și Lui, și ție!” ■

Javier Moliner, pastor pensionar, Spania

**VIGILENTĂ
DE FARISEU
JAVIER
MOLINER**

„CĂCI, CÂND TRĂIAM
SUB FIREA NOASTRĂ
PĂMÂNTEASCĂ, PATIMI-
LE PĂCATELOR, AȚĂTATE
DE LEGE, LUCRAU ÎN
MĂDULARELE NOASTRE
ȘI NE FĂCEAU SĂ ADU-
CEM ROADE PENTRU
MOARTE.” (ROMANI 7:5)

BABILONUL – IMAGINE POZITIVĂ

FIGURĂ MASCULINĂ: NEBUCADNEȚAR, ROBUL LUI YHWH (II)

Imaginea Babilonului, identificată prin propriul său împărat, devine una cu implicații profund pozitive prin (a) faptul că YHWH îl desemnează pe Nebucadnețar cu titlatura de נַבְרַצַּדְנֶצַּר („robul Meu”) și (b) face din acesta un agent al propriilor acțiuni.

Situația în care Ieremia redă în dreptul lui Nebucadnețar expresia נַבְרַצַּדְנֶצַּר se regăsește în 25:9: „zice Domnul, și voi trimite la robul Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului”, dar și în 27:6: „dau toate aceste țări în mâinile robului Meu, Nebucadnețar.”

Desemnarea regelui babilonian ca נַבְרַצַּדְנֶצַּר („robul Meu”) este pe cât de surprinzătoare pe atât de plină de semnificații.¹ Există în Vechiul Testament doar câțiva oameni indicați ca robi ai lui YHWH. Pe lângă atribuirea generală a profeților ca robi ai lui YHWH, epitetele este restrâns la personalități precum Avraam (Geneza 26:24), Moise (Numeri 12:7), David (2 Samuel 3:18; 7:5,8; 1 Împărați 11:13,32,34,38).²

Atribuirea termenului נַבְרַצַּדְנֶצַּר lui Nebucadnețar îl leagă inevitabil pe acesta de David, fapt care conferă portretului regelui babilonian o altă dimensiune. Pasajul în care David este desemnat ca נַבְרַצַּדְנֶצַּר pune într-o altă lumină sensul termenului din Ieremia 25:9.

Pasajele în care termenul נַבְרַצַּדְנֶצַּר este folosit în dreptul lui David au o trăsătură comună. Fiecare dintre acestea tratează subiectul dinastiei davidice, fie că este vorba de înființarea acesteia, fie că abordează problema continuității ei. Textul din 2 Samuel 3:18 aparține narativ de pericopa care descrie efectiv capitularea lui Abner în fața lui David, o acțiune ce asigură domnia pentru acesta din urmă pe tronul Israelului. În contextul ascensiunii lui David la tron, Abner este cel care vorbește bătrânilor din popor amintindu-le despre promisiunea lui YHWH יְהוָה יִדְבֹּעַ דָּוִד דִּבְרָה („Prin robul Meu David voi izbăvi pe poporul Meu Israel”). În 2 Samuel 7 îl regăsim pe YHWH ca garant al dinastiei davidice, folosind epitetul נַבְרַצַּדְנֶצַּר de două ori în dreptul lui David (v. 5 și 8).

De asemenea, lui David îi este atribuit termenul נַבְרַצַּדְנֶצַּר și în 1 Împărați 11:13,32,34,38 în contextul continuității proprii dinastiei. În 11:9-13 regăsim profeția lui YHWH conform căreia regatul Israel va fi împărțit. Cu toate acestea, în cadrul acestei predicții, YHWH îi promite lui Solomon că dinastia robului Său David va continua:

„Nu voi rupe însă toată împărăția, voi lăsa o seminție fiului tău din pricina robului Meu David și din pricina Ierusalimului, pe care l-am ales.” – v. 13. Motivul pentru divizarea regatului îl reprezintă păcatul lui Solomon, tema centrală a versetelor 31–39, în care lui David îi este atribuit de trei ori termenul נַבְרַצַּדְנֶצַּר (v. 32, 34, 38). Diferența dintre versetul 11 și versetele 31–39 este că în acestea din urmă, David ca נַבְרַצַּדְנֶצַּר este unul care a ascultat cu fidelitate de poruncile lui YHWH și tocmai de aceea el devine imaginea opusă lui Solomon. Astfel, ca garanție a dinastiei davidice, în ciuda infidelității lui Solomon față de YHWH, rămâne David și atitudinea sa.

Asocierea dintre Nebucadnețar și David datorită epitetului נַבְרַצַּדְנֶצַּר are efectul de a-i da regelui babilonian un statut privilegiat. Nebucadnețar este mai mult decât un simplu instrument al lui YHWH în vederea distrugerii lui Iuda, și nu unul asemenea regelui Asiriei, care a fost denumit simplu ca fiind יִפְאֵ טַבַּח („nuiaua mâniei Mele” – Isaia 10:5).³ În timp ce utilizarea unei astfel de expresii este consecventă cu ideea de control al lui YHWH asupra istoriei, aceasta însă nu are conotații asupra cuvântului נַבְרַצַּדְנֶצַּר, care se regăsește pe buzele lui YHWH în mod exclusiv și privilegiat de câte-va ori în Vechiul Testament.⁴

Pe lângă faptul că epitetul נַבְרַצַּדְנֶצַּר îi oferă lui Nebucadnețar un statut special, el semnifică și abandonarea din partea lui YHWH a dinastiei davidice. Acesta este un alt exemplu al procesului în care tradițiile sacre ale lui Iuda sunt folosite pentru a-l descrie atât pe Nebucadnețar, cât și Babilonul. Utilizarea aceluiași termen în dreptul lui Nebucadnețar și al lui David înseamnă că fondatorul dinastiei iudaice nu este cu nimic diferit de un conducător străin. Astfel, abandonarea dinastiei davidice este în concordanță cu condamnarea regilor iudei contemporani cu Nebucadnețar: Zedechia (Ieremia 21:11 – 23:8; 36) și Ioachim (Ieremia 24; 52). Mai mult, un alt efect de desemnare a lui Nebucadnețar ca נַבְרַצַּדְנֶצַּר este faptul că aduce imaginea Babilonului și a lui Iuda într-o relație metaforică de identificare. Babilonul nu mai reprezintă inamicul poporului iudeu, ci a devenit astfel parte a celor aleși de către YHWH.⁵

De asemenea, Nebucadnețar este reprezentat ca fiind corespondent al lui Iosua, cel care este desemnat ca נַבְרַצַּדְנֶצַּר הַיְּהוּדִי („robul Domnului” – Iosua 24:29). Pe lângă aceasta, mai au în comun și faptul că trebuie să ducă la bun sfârșit războiul de exterminare purtat în numele lui YHWH.

Acțiunea lui Nebucadnețar împotriva lui Iuda – poporul plin de păcate – este descrisă în Ieremia 21:1-8, dar în mod asemănător este redată și în 25:9, fapt indicat de folosirea verbului *הִפִּיל* („a nimici”, „a distruge”)⁶: „le voi distruge complet și voi face din ele un loc al groazei și al batjocurii, niște dărâmături veșnice.”⁷

În ceea ce privește cucerirea țării promise – Canaanul – descrisă în cartea lui Iosua, aceasta este prezentată ca fiind parte în războiul de exterminare purtat în numele lui YHWH, ilustrat de acțiunea armatei sale împotriva cetății Ierihon: *וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁימָם הַשָּׁר וְרָמְחוֹ: בְּרָחֵם יִפֹּל: ... וַיַּעַבְדוּ רָשָׁא לְכַתָּא וּמִיָּחֵיו רִנְשׁ דְּלֵוּ וְקִדְדֵּנוּ* („...și au nimicit-o cu desăvârșire, trecând prin ascuțișul sabiei tot ce era în cetate, bărbați și femei, copii și bătrâni, până la boi, oi și măgari.” – Iosua 6:21).⁸

Situațiile similare regăsite atât în dreptul lui Nebucadnețar, cât și în descrierea lui Iosua – cel care a fost desemnat de către YHWH drept conducător al poporului Israel după moartea lui Moise – scot în evidență faptul că împăratul Babilonului are cu adevărat un statut special în ochii lui YHWH, devenind astfel o figură reprezentativă a binelui.

Desemnarea lui Nebucadnețar ca *יָדָבֶעַ* poate fi asemănată cu momentul relatat de Isaia, în care Cyrus este numit de către YHWH ca fiind *יָדָבֶעַ* („unsul Său” – Isaia 45:1). Precum Nebucadnețar, și el este un împărat străin, în mod special chemat pe nume de către YHWH (v. 4) și clar identificat ca o unealtă a acțiunilor Acestuia (v. 5). Ca urmare, un astfel de portret pozitiv al lui Cyrus nu este surprinzător, pentru că el este descris ca un agent al lui YHWH pentru restaurarea poporului ales. Faptul că YHWH îi atribuie lui Nebucadnețar titulatura de *יָדָבֶעַ* este cu adevărat uimitor. El alege să îl desemneze pe împăratul Babilonului ca fiind rob al Său în condițiile în care acesta urma să fie cel care va distruge poporul apostat.⁹

În consecință, ambii împărați sunt uneltele lui YHWH în îndeplinirea acțiunilor Sale, devenind imagini similare în ceea ce privește atitudinea pozitivă, plină de fidelitate în împlinirea voii Celui Atotputernic.¹⁰ Astfel, Nebucadnețar rămâne omul providențial în acțiunile lui YHWH.

Mai mult, atribuirea expresiei *יָדָבֶעַ* în dreptul împăratului babilonian, Nebucadnețar, reprezintă o parte a unei tradiții teologice care a susținut continuitatea existențială a statului iudeu. Acest proces este descris în Ieremia 1:14,15 și 21:1-10, care îl identifică pe atacatorul Ierusalimului ca fiind nu unul, ci mai mulți împărați, dar toți avându-L pe Dumnezeu ca suveran al propriilor acțiuni.¹¹

Prin urmare, ori de câte ori privim la istoria poporului iudeu, descoperim faptul că aceasta i se datorează într-o oarecare măsură și lui Nebucadnețar, din postura de rob credincios al lui YHWH.

De asemenea, imaginea regelui babilonian identificat ca agent al lui YHWH, ce implicit îi aduce o poziție cu înclinații pozitive, o regăsim și în Ieremia 27:5-11.

Versetele 5 și 6 dezvăluie un portret extraordinar al lui Nebucadnețar care este scos în evidență mai degrabă prin limbajul și imaginile care sunt folosite pentru a-l zugrăvi, decât prin poziția dominantă conferită de YHWH asupra lui Iuda și a vecinilor săi. Afirmatiile lui YHWH din versetul 5 cu privire la faptul că El este creatorul lumii și supremul ei stăpânitor oferă fundamentul teologic pentru ceea ce urmează în versetele 7 și 8.

În versetele 5 și 6 descoperim indicii despre patru importante tradiții teologice iudaice care sunt utilizate în text pentru a-l descrie pe Nebucadnețar: creațiunea, eliberarea din Egipt, împărăția și promisiunile patriarhale.¹²

Primul aspect al puterii lui YHWH identificat în versetul 5 îl reprezintă rolul său de creator, identificat prin fraza *אֲנִי הָיִיתִי* („Eu am făcut pământul”), unde chiar YHWH este subiectul. De asemenea, verbul *הָיִיתִי* are trei componente directe: unul mai extins *אֲנִי* („pământ”) și următoarele care susțin existența a două forme diferite de viață *אָדָם* („oameni”) și *חַיָּה* („animale”).¹³

Al doilea aspect este legat de rolul său ca eliberator din Egipt. Tradițiile exodului sunt reprezentate prin fraza „cu puterea Mea cea mare și cu brațul Meu întins”¹⁴. Astfel, versetul 5 aduce împreună două dimensiuni diferite ale divinității: Dumnezeu creator și Dumnezeu exodului, gata de a acționa.

Cel de-al treilea aspect ce face referire la împărăție îl regăsim și în versetul 5, care se încheie cu afirmația că YHWH dă pământul „cui Îmi place”, exprimă puterea absolută a lui YHWH care se extinde automat asupra tuturor națiunilor pământului.¹⁵ De asemenea, fraza *אֲנִי הָיִיתִי* apare ca făcând parte din formula folosită pentru a evalua domnia regilor iudei, dintre care cea mai reprezentativă rămâne cea a lui David („căci David făcuse ce era plăcut înaintea Domnului” – 1 Împărați 15:5).¹⁶ Folosirea expresiei *אֲנִי הָיִיתִי* și în dreptul lui Nebucadnețar îi dă acestuia un statut comparabil cu cel al marilor regi iudei. Mai mult, Nebucadnețar este desemnat în 27:6 *יָדָבֶעַ* („robul Meu”), la fel ca în Ieremia 25:9, termen care îl leagă, de asemenea, de regele David.

Al patrulea aspect desprins din această pericopă ne este descris în versetul 6, ce conține un ecou al promisiunilor patriarhale. Expresia *אֲנִי הָיִיתִי* („daui ținutul/țara”), regăsită aici este utilizată în contextul promisiunii funciare pe care YHWH o face patriarhilor. În Geneza 26:3, care se referă la făgăduința pentru Isaac și descendenții săi cu privire la moștenirea ținuturilor, regăsim termenul *אֲנִי הָיִיתִי* folosit la plural, sub forma „ținuturile acestea ți le voi da ție și seminței tale”, ca și în Ieremia 27:6.¹⁷

Versetul 7 îl descoperă pe Nebucadnețar ocupând o poziție dominatoare: „Toate neamurile vor fi supuse lui”,

completată de cuvintele versetului 8: „Dar dacă un popor sau o împărăție nu se va supune... și nu-și va pleca grumazul sub jugul împăratului Babilonului”. În același timp, împăratul Nebucadnețar este subordonat lui YHWH, iar soarta Babilonului din această pericopă este aceeași ca și în Ieremia 25:14, subjugată națiunilor anonime: „o vor supune neamuri puternice și împărați mari” – Ieremia 27:7. Repetiția cuvântului יכנא („Eu”) în versetele 5 și 6 subliniază faptul că YHWH deține controlul. Deși lui Nebucadnețar i se dă o mare putere și un statut înalt, el are, în esență, o imagine pasivă în text. El nu vorbește și nici nu acționează. YHWH este la conducere.

O altă caracteristică a Babilonului în acest pasaj este reprezentată de rolul pe care acesta îl îndeplinește ca agent de pedeapsă a lui YHWH. Versetul 8 evidențiază consecințele pe care le-ar putea suferi o națiune dacă nu se va supune lui Nebucadnețar: „Atunci voi pedepsi pe poporul acela cu sabie, cu foamete și cu ciumă, zice Domnul, până îl voi nimici prin mâna lui.” Ca și în Ieremia 21:1-7, imaginile lui YHWH și Nebucadnețar se identifică una cu cealaltă, astfel YHWH își pune în aplicare pedeapsa prin intermediul regelui babilonian.

În versetele 9–11 există o schimbare a focusului de la portretul lui Nebucadnețar la teme (1) supunerii față de Babilon și (2) consecințelor de a deveni servil față de acesta.

Expresia הוהיִםאנ („zice Domnul”) conectează cele două urmări ale supunerii. Prima dintre aceste consecințe este exprimată prin verbul חונ, folosit la *hifil* („a da odihnă”), și substantivul המדא („ținut/țară”)¹⁸, iar cea de-a doua urmare se manifestă prin acțiuni concrete desprinse din sensul termenului הרבע („supus”).

Fraza în care verbul חונ, folosit la *hifil*, este alături de substantivul המדא, reflectă conceptul deuteronomic de odihnă care este asociat cu posesiunile de ținuturi ale lui Israel.¹⁹ Această făgăduință este făcută celor care sunt pe cale de a intra în țară: „Dar veți... locui în țara pe care v-o va da în stăpânire Domnul, Dumnezeul vostru. El vă va da odihnă după ce vă va izbăvi de toți vrăjmașii voștri care vă înconjoară și veți locui fără frică” – Deuteronom 12:10. Iosua este cel care face referire la această promisiune înainte de a începe cucerirea țării făgăduite (Iosua 1:13,15), iar Israel obține odihna atunci când posesiunea țării a fost obținută pe deplin (Iosua 21:44; 22:4; 23:1).²⁰ Ieremia 27:11 oferă, în schimb, o întorsătură ironică a promisiunii de odihnă, deoarece aceasta poate fi „obținută doar cu condiția de supunere în fața inamicului.”²¹

Cea de-a doua consecință a supunerii are de-a face cu jocul de cuvinte desprins din cele două sensuri ale termenului דבט: „a sluji” și „a munci” – „Orice națiune care... îi va sluji [împăratului Babilonului] o voi lăsa în ținutul ei ca să-l lucreze.”²² A recunoaște suveranitatea unui rege prin supunere totală are drept consecință directă asupra națiunii în cauză libertatea de a *munci* sau *sluji* propriul ținut/propria țară.²³ Ca atare, pentru ca toate neamurile pă-

mântului să se simtă în siguranță pe pământurile proprii țări, trebuie să fie în supunere totală față de Nebucadnețar, împăratul Babilonului.

Paradigma imaginii Babilonului nu trebuie interpretată ca o tipologie în care Nebucadnețar este elementul tipologic. Elementul tipologic este dat de contrastul Babilonul – serv al lui YHWH – și Babilonul – mamă a cetăților rele.

Tipologia se construiește în jurul imaginii masculine și imaginii feminine a Babilonului. Dacă în prima ipostază împăratul Babilonului este prezentat într-o poziție de supunere, (un contrast demn de atenție dacă luăm în calcul poziția socială a imperiului său), în a doua ipostază este prezentat ca o femeie independentă, mamă a cetăților pervertite (de asemenea interesant din perspectiva statutului femeii în Orientul Apropiat). În acest fel, tipologia se construiește nu în jurul personajului Nebucadnețar, care nici nu mai este menționat în a doua parte a cărții lui Ieremia, ci în jurul imaginii feminine a Babilonului, care ea însăși devine o tipologie care va fi preluată și amplificată în cartea Apocalipsa.

În secțiunea care urmează vor fi analizate elementele din cartea lui Ieremia care contribuie pe linia tradiției intertextuale la completarea imaginii apocaliptice a unei femei desfrânate care conduce „călare pe Fiară” pe toți împărații pământului. ■

Costel Gogoneață este pastor, capelan al Asociației Studențești AMICUS București, psihoterapeut integrativ în formare.

¹ Ziony Zevit, „The Use of רבע as a Diplomatic Term in Jeremiah,” *JBL* 88 (1969): 74–77.

² Frank Moore Cross, *Canaanite Myth and Hebrew Epic: Essays in the History of the Religion of Israel* (Cambridge: Harvard University Press, 1973), 251.

³ Werner E. Lemke, „Nebuchadrezzar, My Servant,” *CBQ* 28 (1966): 46, 47.

⁴ Thomas W. Overholt, „King Nebuchadnezzar in the Jeremiah Tradition,” *CBQ* 30 (1968): 46.

⁵ John Hill, *Friend or Foe?: The Figure of Babylon in the Book of Jeremiah Mt* (Leiden, Boston, Koln: Brill, 1999), 109–110.

⁶ Aluzia din Ieremia 25:9 pentru războiul de exterminare al lui YHWH este recunoscută de William L. Holladay, *Jeremiah 1. A Commentary on the Book of the Prophet Jeremiah Chapters 1–25* (Hermeneia. Philadelphia: Fortress, 1986), 668.

⁷ Traducerea aparține autorului acestei lucrări.

⁸ Pentru alte situații în care verbul חונ *hifil* („a nimici”, „a distruge”) apare în campaniile lui Iosua, vezi Iosua 8:26; 10:28,35,37; 11:11,12,20,21.

⁹ Hill, *Friend or Foe?: The Figure of Babylon in the Book of Jeremiah Mt*, 109.

¹⁰ Robert P. Carroll, *Jeremiah* (Philadelphia: Westminster, 1986), 532.

¹¹ Hill, *Friend or Foe?: The Figure of Babylon in the Book of Jeremiah Mt*, 110.

¹² Hill, *Friend or Foe?: The Figure of Babylon in the Book of Jeremiah Mt*, 132.

¹³ Walter Brueggemann, *To Build, to Plant: Jeremiah 26–52. International Theological Commentary* (Grand Rapids/Edinburgh: Eerdmans/Handel, 1991), 15.

¹⁴ M. Weinfeld, *Deuteronomy and the Deuteronomistic School* (Oxford: Clarendon, 1974), 329.

¹⁵ Carroll, *Jeremiah*, 372.

¹⁶ Alți împărați evaluați pozitiv au fost: Asa (1 Împărați 15:11), Iosafat (1 Împărați 22:43), Iehu (2 Împărați 10:30), Ioas (2 Împărați 12:2), Amasia (2 Împărați 14:3), Azaria (2 Împărați 15:3), Iotam (2 Împărați 15:34), Ezechia (2 Împărați 18:3), Iosia (2 Împărați 22:2).

¹⁷ Claus Westermann, *Genesis 12–36: A Commentary* (Minneapolis: Augsburg, 1985), 421–422.

¹⁸ Traducerea aparține autorului acestei lucrări.

¹⁹ Despre conceptul odihnei, vezi „There Remains Still a Rest for the People of God: An Investigation of a Biblical Conception,” Gerhard von Rad, *The Problem of the Hexateuch and Other Essays* (London: Oliver and Boyd, 1966), 94–102.

²⁰ Pentru detalii despre relația dintre apariția verbului חונ folosit la *hifil* și cucerirea țării promise, vezi Weinfeld, *Deuteronomy and the Deuteronomistic School*, 343.

²¹ Hill, *Friend or Foe?: The Figure of Babylon in the Book of Jeremiah Mt*, 137.

²² Traducerea aparține autorului acestei lucrări.

²³ William L. Holladay, *Jeremiah 2. A Commentary on the Book of Jeremiah Chapters 26–52* (Hermeneia. Philadelphia: Fortress, 1989), 121.

TIMPUL PARUSIEI ÎN CREDINȚA APOSTOLILOR

Nu există nicio îndoială că apostolii au trăit, au evanghelizat și au păstorit având în vedere revenirea Domnului în timpul vieții lor. Deși unii dintre cercetătorii noștri susțin că sunt greșite afirmațiile apostolilor privitoare la venirea lui Isus în generația lor,¹ putem avea toată încrederea că aceasta nu era o simplă opinie omenească. De ce să nu presupunem, mai degrabă, că au înțeles corect cuvintele lui Isus? De ce să nu gândim că Isus le descoperise timpul ideal, optim, dorit de Dumnezeu, dar condiționat?

Credința lui Petru

Petru a înțeles că trăia în zilele din urmă, de aceea a citat profeția lui Ioel: „Aceasta este ce a promis Dumnezeu prin profetul Ioel: *„În zilele de pe urmă... voi turna Duhul Meu peste orice făptură...”* (Faptele 2:16-17). Ioel (2:28) nu folosisese în acest text expresia „în zilele din urmă”, dar Petru a inclus-o când a citat din Ioel, deoarece credea cu tărie că trăia în ultima generație a acestei lumi învechite. De asemenea, a afirmat în scris că Isus era „gata să judece viii și morții, că *„sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape”* și că biserica ajunsese „în clipa în care Judecata stă să înceapă de la Casa lui Dumnezeu...” (1 Petru 4:5,7,17). Din acest motiv, Petru îi îndemna pe pastori, ca pe unii cu care împărțea aceeași onoare și același destin (1 Petru 5:1), să păstorească biserica după exemplul lui Isus (v. 2-3), pentru ca oile să-i urmeze, până când vor primi cununa slavei din partea Arhipăstorului ceresc, *când Acesta se va arăta* (v. 4).

În a doua epistolă, un adevărat testament apostolic, Petru a reafirmat credința în venirea glorioasă a Domnului (2 Petru 1:16-19), pe temeiul profeției întărite de experiența apostolilor pe Muntele Transfigurării (Matei 16:26-27; 17:1-8). În același timp, apostolul avertiza că în scurt timp urmau să apară învățători eretici și periculoși, care aveau să abandoneze credința în Hristos ca Domn Mântuitor și să se dedea la tot felul de libertăți nelegiuite, folosind ca paravan o interpretare libertină a Evangheliei lui Pavel (2 Petru 2:1-3,10-22; 3:15-18).²

Petru vorbea la timpul prezent despre viața învățătorilor nelegiuiți, ceea ce arată că spiritul acesta deja începuse să se manifeste.³ Prin activitatea acestor libertini, urmașii generației apostolice („în zilele din urmă”)⁴ aveau să fie afectați de scepticism și să satirizeze credința părinților lor. Ne putem imagina următorul scenariu la sfârșitul anului 70: templul devastat, incendiat și dărâmat; Ierusalimul ruinat, înconjurat de cruci și plin de ca-

davre; supraviețuitorii capturați și vânduți ca sclavi, sau duși în arene la fiare; iudeo creștinii refugiați în munții Transiordaniei. „Îndată” urmau să apară semnele cosmice. Dar acestea întârziiau să apară. Și au întârziat să apară în lume chiar după anul 95, când i-au fost confirmate lui Ioan în viziune (Apocalipsa 6:12-14). Persecuția continua, cerul părea surd, iar lumea rămânea la fel de așezată ca în zilele calme dinaintea de Potop (2 Petru 3:4-9).

În această perspectivă a întârzierii, prevăzută de profeți și apostoli (2 Petru 3:2), Duhul Sfânt l-a inspirat pe Petru să arate că motivul întârzierii Parusiei nu este zăbăvnicia lui Dumnezeu. Domnul Hristos nu trage de timp, nu tergiversează, nu caută pretexte pentru a mai rămâne în urmă, ci dimpotrivă, este răbdător, adică își înfrânează dorința de a reveni mai curând, doar pentru a da mai multe șanse de pocăință credincioșilor și lumii întregi (2 Petru 3:9), știind că „în ziua aceea” ușa harului va fi închisă pentru cei nepocăiți (Matei 25:10-12; Luca 13:25).

Dumnezeu nu are probleme cu trecerea timpului. Totuși, în ce privește relația cu noi, cu ființele temporale, El este sensibil. Dacă a fost cu adevărat nevoie de o mie de ani, acest timp este pentru El ca o zi. Dar dacă eu amân pocăința ca să mai trăiesc o zi în păcat (Evrei 3:7,15; 4:7), aceasta este pentru El ca o mie de ani. Petru a fost inspirat de Duhul să scrie că biserica așteptătoare are și rolul de a grăbi venirea Domnului, prin pocăință, prin invitarea lumii la pocăință, printr-o viață sfântă, evlavioasă, nevinovată, ireproșabilă, pașnică și crescând în harul și cunoașterea lui Isus (2 Petru 3:9,11,13-14,18).

Credința fraților lui Isus și a lui Ioan

Iacov, fratele Domnului, mustra, avertiza și îndemna întregul „Israel” al lui Dumnezeu (Iacov 1:1) în cuvinte asemănătoare:

„V-ați strâns comori în zilele din urmă!” (Iacov 5:3).

„Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întâriți-vă

IMINENTA
REVENIRII
FLORIN
LAIU

PAVEL NU SPUNE CĂ
DOMNUL VA VENI CA
UN HOȚ PENTRU CEI
CARE-L AȘTEAPTĂ,
CI PENTRU CEI CARE
ÎN SENS SPIRITUAL
SUNT ÎN ÎNTUNERIC,
CARE DORM ȘI NU
VEGHEAZĂ.

inimile, căci venirea Domnului este *aproape*... Iată că Judecătorul este chiar *la ușă*” (Iacov 5:7-9).

Iuda, un alt frate al Domnului, referindu-se la o profeție a lui Petru care sugera că venirea Domnului ar putea să mai întârzie o generație (2 Petru 3:3-4,9,12), avertiza la fel: „Aduceți-vă aminte de vorbele vestite mai dinainte de apostolii Domnului nostru Isus Hristos, cum vă spuneau că *în vremurile din urmă* vor fi batjocoritori care vor trăi după poftele lor nelegiuite” (Iuda 17-18).⁵

Ioan, veteranul apostol al iubirii, se adresa credincioșilor cu aceeași certitudine, chiar dacă între timp apăruse a doua și a treia generație creștină: „Copilașilor, este *ceasul cel de pe urmă*. Și după cum ați auzit că are să vină antihristul, să știți că acum s-au ridicat mulți antihristi: prin aceasta *cunoaștem că este ceasul de pe urmă*” (1 Ioan 2:18). „Căci *vremea este aproape!*” (Apocalipsa 1:3).

Credința lui Pavel

Pavel a trăit și a predicat cu conștiința clară a celui care știe că trăiește în ultima generație: „Este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn; căci acum mântuirea este *mai aproape* de noi decât atunci când am crezut. Noaptea aproape a trecut, *se apropie ziua*” (Romani 13:11-12). La sfârșitul epistolei, le amintește creștinilor că victoria finală, promisă în Geneza 3:15, se va împlini cu ei în acea „ultimă” generație: „Dumnezeul păcii va zdrobi *în curând* pe Satana sub picioarele voastre” (Romani 16:20).⁶

Creștinilor din Corint le spune că „de acum, *vremea s-a scurtat*” (1 Corinteni 7:29) și că „aceste lucruri au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care *au venit sfârșiturile veacurilor*” (10:11). Și întărește cele spuse, dezvăluindu-le un secret: nu toți aveau să moară, înainte de venirea lui Hristos, iar printre aceștia Pavel se număra și pe sine: „*vom fi schimbați*” (15:51-52).

Este adevărat că Pavel s-a gândit și la perspectiva morții sale, dar nu de bătrânețe, ci ca martir. Chiar atunci când afirma că ar fi mai avantajat să moară în Hristos (Filipeni 1:21-25), el prefera să trăiască în Hristos și „să se îmbrace

cu trupul ceresc peste cel pământesc” – să aibă parte de transformarea fizică la venirea Domnului, fără a experimenta „dezbrăcarea de trupul pământesc” (2 Corinteni 5:1-4). Pe creștinii din Filipi, Pavel îi asigură că Isus îi va desăvârși, ca să nu se poticnească *până la venirea Lui* (Filipeni 1:6,10), când *împreună* vor întâmpina pe Domnul (2:16). Și le reaminte că „Domnul este *aproape!*” (4:5).

Pavel cunoștea experiența creștinilor din Tesalonic și știa că ei părăsiseră idolii pentru a aștepta venirea lui Isus din cer (1 Tesaloniceni 1:9-10; 2:19). Iar el îi îndemna să „crească tot mai mult în dragoste...”, să li „se întărească inimile și să fie găsite nevinovate... *la venirea Domnului nostru Isus Hristos...*” (3:12-13). Sfaturile lui nu veneau din perspectiva pregătirii morții, ci, evident, din perspectiva Parusiei, pe care era sigur că o va apuca, fără a vedea moartea (4:17). Pe cei care vor învia la venirea Domnului îi numea „ei”, iar pe cei care aveau să rămână în viață îi numea „noi, cei vii”.

Pavel nu avea cunoștință despre timpul exact (date profetice), fiind convins că Domnul va veni „ca un hoț”, pe neașteptate, așa cum promisese (5:1-2). Dar, surprinzător, nu spune că Domnul va veni ca un hoț pentru cei care-L așteaptă, ci pentru cei care, în sens spiritual, sunt în întuneric, care dorm, sunt beți și nu veghează (5:4-8). Pavel învățase comparația cu hoțul din circulația orală a Evangheliei și de la ceilalți apostoli (2 Petru 3:10).

Pavel le ura creștinilor din Tesalonic să aibă parte în întregime de sfințirea lui Dumnezeu, pentru a fi găsiți întregi – nu în ziua morții lor, ci *la venirea Domnului* (1 Tesaloniceni 5:23). Dacă nu ar fi avut în vedere supraviețuirea lor până în ziua aceea, îndemnul ar fi sunat diferit. Atunci nu Domnul Vieții ar fi fost „hoțul” neașteptat, ci doamna Moarte.

Alte afirmații ale lui Pavel, de obicei interpretate în sensul că el știa că trebuia să treacă mult timp până la Advent, le vom analiza în numărul următor. ■

Florin Lăiu este profesor de Biblie pensionar.

¹ Arnold V. Wallenkampf, op. cit. p. 14. Autorul recunoaște că 1 Tesaloniceni transmite „cu fermitate” ideea că revenirea lui Hristos era „foarte aproape”, dar la pagina 16 se contrazice, afirmând că, în urma citirii primei epistole, unii dintre creștinii tesaloniceni ar fi „rămăși cu credința greșită că Isus avea să Se arate de îndată”. Oare nu era normal să înțeleagă că acea fermă promisiune însemna, într-adevăr, „curând”?

² Nu degeaba, Tertullian l-a supranumit pe Pavel, „apostolul ereticilor”; după James Dunn (‘The Apostle of the Heretics’: Paul, Valentinus, and Marcion”, in Stanley Porter & David Yoon, eds., *Paul and Gnosis*, Brill, 2016:105–118).

³ 2 Petru 2:10,12,15,17-22; 3:16-17.

⁴ Expresia aceasta este un viitor profetic nedefinit, care indică următoarea generație sau generațiile imediat următoare și a fost tradusă adesea în sensul: „vremurile care vor veni” (Gen. 49:1), „cursul vremurilor” (Ier. 30:24).

⁵ Expresia „vremurile (zilele) din urmă” sau „de pe urmă” este în mod obișnuit folosită în Biblie cu referire la generația sau generațiile următoare. Este vorba de ceea ce vine „pe urmă” (Gen. 49:1; Num. 24:14; Deut. 4:30; 31:29; Is. 2:2; Mica 4:1; Osea 3:5; Ier. 23:20; 30:24; 48:47; 49:39; 38:16; Dan. 10:14), nu neapărat „la urmă de tot”.

⁶ Termenul ebraic *zera* (sămânță) este un singular colectiv, care înseamnă „posteritate”, „urmasi”, indiferent de număr și de generație. „Rod cu sămânță” (Gen. 1:11-12,29) nu înseamnă că fructul trebuie să aibă în el o singură sămânță, sau că pomul trebuie să producă un singur sămbure. De asemenea, animalele care au fost păstrate în arcă pentru a fi de „sămânță” (Gen. 7:3) nu se referă la un exemplar, ci cel puțin la o pereche în stare să se înmulțească. Termenul grecesc *sperma* (sămânță), folosit în Noul Testament, are același sens singular colectiv. „Sămânța” semănătorului din pildă (Mat. 13:24,27,37) nu este un singur bob de grâu, ci ea indică un plural: „fiii împărăției” (Mat. 13:38). În Matei 22:25, Marcu 12:19, Luca 20:28, cuvântul *sperma* (sămânță) a fost tradus cu „copii”. Isus a venit „din sămânța lui David”, prin urmare, nu era El singur „sămânța” lui David (Ioan 7:42; Rom. 1:3; Faptele 13:23; 2 Tim. 2:8). „Sămânța lui Avraam” cuprindea pe toți evreii, în sens natural (Ioan 8:37; Faptele 7:6; 2 Corinteni 11:12), și pe toți credincioșii adevărați, inclusiv neevrei, în sens spiritual, „copiii făgăduinței” (Rom. 4:13-14,16,18; 9:17; Gal. 3:29). Rareori cuvântul „sămânță” este folosit pentru fiecare bob în parte (Mat. 13:32; 1 Cor. 15:38). Hristos este cu adevărat „sămânța femeii” (Apoc. 12:5), dar și „rămășița seminței ei” (adică cei care au mai rămas din sămânța ei) sunt „sămânța femeii” (Apoc. 12:17), toți cei ce sunt „îmbrăcați cu Hristos” (Gal. 3:26-29).

PĂSTORUL CEL BUN

1. Completează spațiile libere de mai jos. Apostolul Pavel ne arată cum ar trebui să facă și să arate orice om care vrea să fie și să gândească asemenea lui Isus – Filipeni 4:8.

A _ _ _ _ _ T

V _ _ _ _ CD _ I _ _ _ T

V _ _ _ _ CD _ C _ _ _ _ E

V _ _ _ _ CD _ P _ _ _ _ T

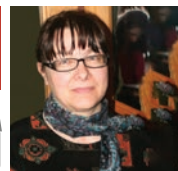
D _ _ _ T

F _ _ _ EB _ _ E

C _ _ _ T

L _ _ _ Ă

**MIELUSEII
TURMEI
ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu este
director asistent în cadrul
Departamentului Copii,
Uniunea de Conferințe.

2. Citește cu atenție textul biblic de mai jos, apoi caută prin mulțimea de litere cuvintele:

„[El] nimicește moartea pe vecie; Domnul Dumnezeu șterge lacrimile de pe toate fețele.” – Isaia 25:8

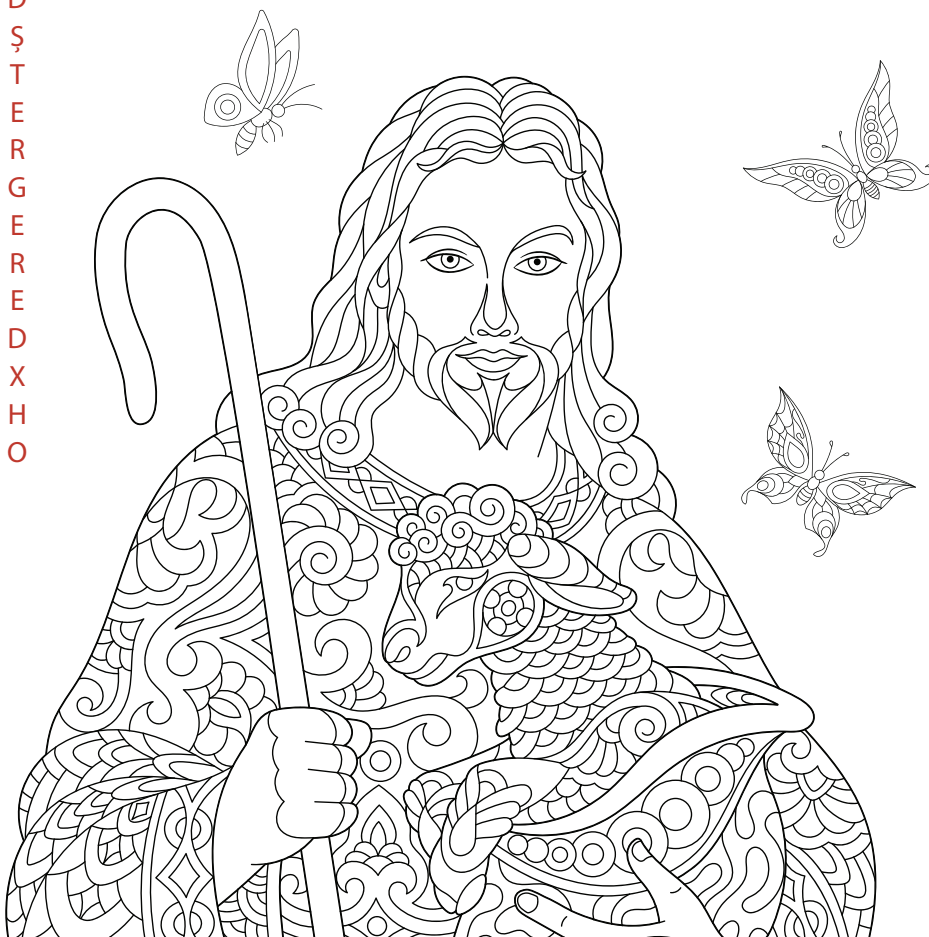
N V C E R T Y U I O P A D
D F E R G H J K L M N V Ș
S R T L J G F D S V C B T
E F G R N I M I C E Ș T E
A S D G H J K L P C I U R
D M O R T E A B V I N J G
E R T Y U I O P F E O P E
L A C R I M I L E U Y T R
A S F G H J K M Ț H G F E
R F C V F R F V E J K L D
L K K H G F D S L N B C X
G F T J R T Y U E I F G H
A S D F G V E R T J N M O

E
L
E
Ț
L A C R I M I L E
E F E
G I M O R T E A
R C
E N I M I C E Ș T E
T V
Ș

2.

1. adevărat; vrednic de cinste; drept; curat; vrednic de iubit; vrednic de primit; fapte bune; laudă.

Răspuns:

SESIUNEA CONFERINȚEI GENERALE REPROGRAMATĂ ÎN MAI 2021*

Comitetul Executiv al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea de la Conferința Generală a votat, în data de 19 martie, să se amâne sesiunea Conferinței Generale din 2020 până în luna mai, anul 2021.

Votul s-a luat în urma recomandării făcute pe data de 17 martie, de a amâna sesiunea Conferinței Generale pentru o perioadă de până la doi ani, din cauza răspândirii rapide a pandemiei COVID-19.

Sesiunea din mai 2021 va fi ținută în Indianapolis, Indiana, și acum este programată pentru perioada 20–25 mai 2021. Inițial fusese programată în intervalul 25 iunie – 4 iulie 2020.

PROPUNEREA DE AMÂNARE ȘI DIMINUARE

Prima propunere acceptată de Comitetul Executiv a fost aceea de amânare a sesiunii Conferinței Generale (CG) pentru o perioadă de până la doi ani, un termen procedural permis de regulamentele bisericii. Într-o ședință consecutivă, s-a recomandat reprogramarea în perioada 20–25 mai 2021.

S-a propus diminuarea evenimentului fără a compromite funcțiile vitale ale unei sesiuni generale. Diminuarea include o reducere proporțională a numărului participanților (prin invitarea exclusivă a delegaților și a unui număr limitat de personal tehnic); reducerea numărului de zile ale sesiunii CG la patru până la șase zile; omiterea întâlnirilor auxiliare și a expozițiilor pe parcursul sesiunii.

Propunerea a menționat că termenul curent al mandatului încredințat celor care conduc acum va continua pe toată durata amânării. După reprogramarea evenimentului, următorul termen administrativ se va încheia la sesiunea CG programată în anul 2025.

„Nu am dorit și nu doresc nici acum să schimb data sesiunii CG, deși circumstanțele ne obligă să procedăm așa”, a explicat Ted Wilson, care este președintele Comitetului Executiv. El a adăugat că mai mulți factori-cheie au contribuit la propunerea de amânare, inclusiv siguranța și măsurile

cauzate de COVID-19. Printre acestea, închiderea ambasadelor în lume face dificilă obținerea vizelor, dacă nu chiar imposibilă. Granițele naționale sunt închise și sunt impuse restricții de călătorii internaționale.

Departamentul de trezorerie a menționat că pandemia ar putea avea ca efect o diminuare semnificativă a zecimilor și darurilor, pe măsură ce întâlnirile obișnuite sunt suspendate, ca urmare a reglementărilor federale, de stat și regionale care limitează numărul participanților din cauza COVID-19.

Discuțiile dintre participanți au punctat și următoarele aspecte:

- » Sesiunea din 2021 va pune la dispoziție o sală de întruniri cu o capacitate de 3 200 de locuri pentru sesiunea de lucru a delegaților;
- » Sala folosită în Sabat va avea o capacitate de aproximativ 26 100 locuri;
- » Istoric vorbind, sesiunile Conferinței Generale au fost amânate de patru ori până acum;
- » Alegerea liderilor de departamente de la nivelul Diviziunilor va fi făcută de Comitetul Executiv al fiecărei Diviziuni.

ALTE SESIUNI VIITOARE ALE CONFERINȚEI GENERALE

A doua propunere avea ca obiectiv să modifice sesiunile curente ale CG pentru a reduce costurile și pentru a crește eficiența administrării fondurilor bisericii, prin reducerea numărului delegaților și scurtarea sesiunii. De asemenea, propunerea avea în vedere ca, în cadrul viitoarelor sesiuni, să nu fie incluse standuri și pavilioane de expoziție, nici întâlniri auxiliare.

Ted Wilson a afirmat că un grup extins de lucru, format din reprezentanți de la Diviziuni și administratori ai Conferinței Generale va aduce recomandări cu privire la lungimea, activitatea și structura viitoarelor sesiuni ale CG.

* sursa: <https://www.adventist.ro/index/sesiunea-conferintei-generale-reprogramata-in-mai-2021/>

